

Boldogházi ÍREK

*Jászboldogháza Község
időszaki lapja*

**POLGÁRMESTERI
H I V A T A L**
5144 Jászboldogháza
Rákóczi u. 27.
Tel.: 06 (57) 460-023
falujags@jaszboldoghaza.hu
www.jaszboldoghaza.hu

2014. NOVEMBER

15. ÉVFOLYAM

5. SZÁM

250 Ft

**„A természet lassan lehunyja szemét, s takaróját várja,
Hosszú álma után köszönti majd, a tavasz kis virága.”**

Tóth János

A TARTALOMBÓL

Polgármesteri beszámoló
Választási eredmények
Csíkosi emléknep

2. old.
2-3. old.
9. old.

Iskola a határban
50 éves a posta épülete
Pályázatok, fejlesztések

10-11. old
21-23. old
29-30. old

Polgármesteri tájékoztató

TISZTELT JÁSZBOLDOGHÁZI LAKOSOK!

Ezúton is köszönöm bizalmukat és támogatásukat, hogy a következő 5 évre ismét Jászboldogháza polgármesterévé választottak. Tudom, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan, a jövőben is sikerülni fog a település további fejlesztése. Örömmre szolgál, hogy már a képviselő-testület alakuló ülésén bebizonyosodott, a testület egységet alkot, és mindenki törekszik az együttműködésre. Kérem, Önök is, a civil szervezetek és a vállalkozások is legyenek majd segítségünkre ebben a ciklusban is! Segítsenek meghatározni a problémákat, feladatokat, majd a megoldásokat is azokhoz, továbbra is kérem szíves

együttműködésüket a megvalósításban, a munkában is, ahogy ez eddig is példaértékűen történt. Mivel a polgármesteri tisztséget társadalmi megbízatásban látom el, két alpolgármester (**Joó-Kovács Balázs és dr. Pap Béla**) megválasztására került sor, akikkel a jövőben feladata-

inkat megosztva Önök is többet találkoznak majd az önkormányzat képviselőjével. Kérem, keressenek bennünket továbbra is bizalommal! Annak érdekében, hogy minél egyszerűbben és biztosabban elérjenek, az alábbi elérhetőségeken keressenek:

levélcím: 5144 Jászboldogháza,
Rákóczi Ferenc u. 27.

e-mail:

polgarmester@jaszboldoghaza.hu

telefon: 06-70-492-05-90

Fogadóórán minden héten szerdán
15-17 óra között vár om Önöket a

Polgármesteri Hivatalban!

Tisztelettel: **Szűcs Lajos**

polgármester

Jászboldogháza Község Önkormányzata nevében búcsúzik **DARÓK SÁNDORTÓL**, aki az elmúlt ciklusban önkormányzati képviselőként is aktívan végzett munkát a település fejlődése érdekében. Munkáját szerette volna tovább folytatni, de betegsége megakadályozta benne.
Nyugodjon Békében!

Jászboldogháza Képviselő-testülete nevében:

Szűcs Lajos
polgármester

A 2014. október 12-ei helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásának eredménye
1429 választópolgárból 799 élt a választójogával,
így a részvételi arány 56 %-os volt.

Polgármester-választás eredménye

Érvényes szavazatok száma: 787

Jelölt neve	Érvényes szavazatok száma	Érvényes szavazatok száma %-ban
Dr. Halászi György	153	19,44%
Szűcs Lajos	634	80,56 %

A választás eredményes volt. A polgármester Szűcs Lajos lett.

Megyei közgyűlés választás

Érvényes szavazatok száma: 767

Lista neve	Érvényes szavazatok száma	Érvényes szavazatok száma %-ban
FIDES Z-KDNP	474	61,8 %
MUNKASPART	10	1,4 %
JOBBIK	160	20,9 %
MSZP	110	14,3 %
DK	13	1,7 %

A Megyei Közgyűlés választásának adatait továbbítottuk a Területi Választási Irodához (Szolnok).

Egyéni listás választás eredménye

Érvényes szavazatok száma: 3266

Jelölt neve	Érvényes szavazatok száma	Érvényes szavazatok száma %-ban
Kobela Margit Magdolna	408	12,5 %
Menyhárt Ernő	460	14,1 %
Matók Pál	336	10,3 %
Szűcs Gergely	492	15,1 %
Joó-Kovács Balázs	492	15,1 %
Dr. Pap Béla	554	16,9 %
Vámosi Norbert	524	16 %

A választás eredményes volt. A Képviselő-testületbe bekerültek:

Kobela Margit
Menyhárt Ernő
Szűcs Gergely

Joó-Kovács Balázs
Dr. Pap Béla
Vámosi Norbert

Jászboldogháza, 2014. október 13.

Helyi Választási Bizottság

Foto: Babinyecz J.

Boldogházán megalakul a Szent Vendel Cserkészcsapat

A cserkészzet vagy cserkészmozgalom egy önkéntes, politikamentes ifjúságnevelő mozgalom, amely nyitott mindenki számára származástól, nemtől, társadalmi és vagyoni helyzetétől, valamint felekezettől függetlenül. Célját, alapelveit és nevelési módszereit alapítója, Lord Baden-Powell of Gilwell határozta meg 1907-ben.

A cserkészzet alapvető célja, hogy támogassa a fiatalokat testi, lelki, társadalmi és szellemi képességeik teljes kifejlesztésében mind egyénként, mind felelős állampolgárként és helyi, nemzeti és nemzetközi közösségek tagjaiként. A cserkészzet nevelési célja az Isten, a haza és az embertárs szeretetének kialakítása és elmélyítése.

A cserkészzet kezdetei 1907-ig nyúlnak vissza, amikor Robert Baden-Powell, a brit hadsereg tábornoka, megrendezte az első cserkész táborát az angliai Brownsea Islanden. A cserkészzet alapelveit 1908-ban megjelent Cserkészfiúk című könyvében fektette le, amely saját korábbi, katonai kiképzési szakkönyvei mellett, más hasonló kezdeményezésekből is merített. A 20. század első felében a mozgalom világszerte elterjedt, és mind a fiúk, mind a lányok számára három korosztályban (farkaskölyök, cserkész, rover) kínált programot.

A mozgalom a cserkész módszert alkalmazza: egy informális nevelési módszert, amely nagyban épít a szabadban végzett elfoglaltságokra, többek között a táborozásra, erdei és vízi életre, túrákra és sportra. A cserkészzet széles körben ismert jellegzetessége a társadalmi egyenlőtlenségeket elfedni hivatott egyenruha, nyakendővel és cserkészkalappal vagy más fejfedővel. Megkülönböztető jelvényei a cserkészliliom és a lóhere, valamint más, az egyenruhán viselhető jelvények.

2007-ben világszerte 38 millió cserkész tevékenykedett, 216 országban és területen; ezzel a cserkészzet a világ legnagyobb ifjúsági mozgalmá. A két legnagyobb ernyőszervezet Cserkészmozgalom Világszervezete (WOSM) és a Cserkészlány Világszövetség (WAGGGS). Magyarországon legjelentősebb képviselője a Magyar Cserkészszövetség, de a magyar cserkészvilágszerte jelen van.

A cserkészzet alapelvei egy viselkedési mintát írnak elő minden tag számára, és meghatározzák a mozgalmat. A cserkész módszer, melynek feladata ezen célok elérése, egy folyamatos rendszer, amely a következő elemekből áll:

- ♦ cserkész törvény és cserkész fogadalom;
- ♦ cselekedve tanulás;
- ♦ kiscsoportos (örsi) rendszer;
- ♦ folyamatos, változatos és ösztönző programok;
- ♦ szimbolikus keret (keretmese);
- ♦ személyes fejlődés, önnevelés;
- ♦ felnőtt támogatás;
- ♦ természeti környezet.

Október 26-án, vasárnap a fél 10-kor kezdődő szentmisén a kecskeméti székhelyű VIII. Cserkészkerület tagjaként megalakul a Jászboldogházi Szent Vendel Cserkészcsapat. Ennek keretében következő személyek tesznek fogadalmat:

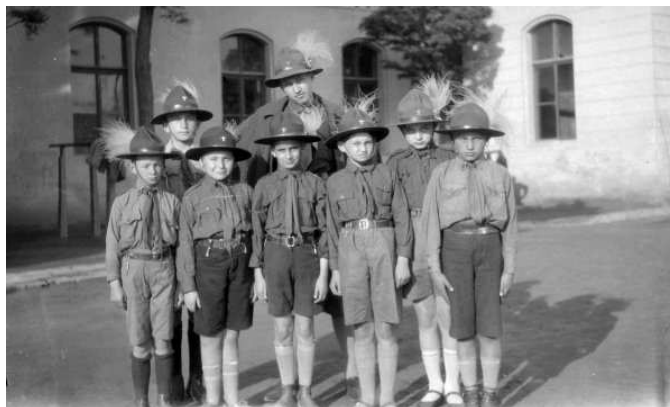
- ♦ Dékányné Bozóki Zsuzsanna csapatparancsnok
- ♦ Papp Róbert rajvezető
- ♦ ifj. Dékány Imre őrvezető
- ♦ Racs Tamás őrvezető
- ♦ Mézes István őrvezető
- ♦ Bozsó Károly őrvezető
- ♦ Kissné Kabács Anna

A cserkész fogadalom szövege:

"Én, [teljes név] fogadom, hogy híven teljesítem kötelességeimet, amelyekkel Istennek, hazámnak és embertársaimnak tartozom. Minden lehetőt megteszek, hogy másokon segítsék. Ismerem a cserkész törvényt, és azt mindenkor megtartom."

Reméljük, hogy Isten segítségével a cserkészek a boldogházi ifjúságnak vonzó példát mutatnak, és az új nemzedékben megerősítik a Szent Vendel iránti tiszteletet.

Csergő Ervin plébános

(A kép illusztráció)

Tisztelt Boldogházi lakosok!

Ismét közös ünneplésre hívjuk Önöket!

Egyesületünk az előző évekhez hasonlóan ismét készül a Karácsonyváros adventi ünnepségre, melyre szeretettel várjuk a község lakosságát és minden kedves érdeklődőt.

Rendezvényünk várható ideje

**2014. december 14. (esetleg december 21.),
advent harmadik vasárnapja.**

Várjuk a régi és új kézművesek jelentkezését, mellyel a karácsonyi vásárt szeretnénk minél színesebbé és hangulatosabbá tenni.

Az ünnepség végén szokásos megvendégeléshez szívesen fogadunk felajánlásokat, illetve **fenyőt, fenyőágakat a díszítéshez.**

**Ünnepeljünk együtt, hangolódjunk rá közösen az év legszebb ünnepére,
a karácsonyra.**

Tisztelettel:

Faluvédő és Szépítő Egyesület

Tisztelt Boldogháziaiak!

Tisztelt Adófizető!

Szeretnénk köszönetet mondani azoknak a tisztelt Adófizetőknek, akik adójuk 1 %-át a **Faluvédő és Szépítő Egyesületnek** ajánlották. Ily módon hozzájárultak munkánk eredményességéhez. Az Önök felajánlásainak segítségével a Faluvédő és Szépítő Egyesület számlájára 79 ezer forintot utalt az APEH.

Ez a felajánlás, ez az összeg segít abban, hogy egy-egy elképzelésünket megvalósítsuk, gazdagítva, szépítve vele községünket.

Köszönjük mindazoknak az anyagi támogatását, akik a helyi Takarékszövetkezetben a **Faluvédő és Szépítő Egyesület** számlájára befizetett összeggel vagy egyéb módon segítik egyesületünket. Jó erőt és egészséget kívánunk nekik.

Tisztelettel

Faluvédő és Szépítő Egyesület

FALUSZÉPÍTŐK KÉPES HÍREI

A vasúti átjáró mellett található hangulát szép parkos környezete mindig odavonzza a tekintetet. A park és a mögötte húzódó csodasövény gondozását a helyi Tsz ajánlotta fel. Velkei Jánosné Erzsike néninek tartozunk köszönettel ezért az igényes, szép munkáért.

A strandhoz vezető úton található útbaigazító táblát röviddel ezelőtt Fózer Balázs egyesületi tagunk újította fel. Köszönjük szépen, hogy időt és energiát szánt erre a feladatra.

Az idén megcsiszoltuk, átfestettük a település összes beton virágtartóját. A templom előtti virágtartók felújítását is elvégeztük, egyesületünk ezzel szeretett volna hozzájárulni a felújított templom még szebbé tételéhez. Ezt a munkát Szécsi Pálné egyesületi tagunk vállalta el, aki nem csak kinn segített, hanem részt vett a templom takarításában is.

Sajnos előfordulnak (szerencsére a Térfigyelő kameráknak köszönhetően csak nagy ritkán) településünkön rongálások is. Erre volt példa a Vasútállomásnál lévő zöld buszváró, a mellette lévő pad és hulladékgyűjtő kosár megrongálása, melyet az Önkormányzat javíttatott meg. Szörös János asztalos mesternak tartozunk köszönettel a precíz munka elvégzéséért.

BÚCSÚZUNK

Darók Sándorra emlékezve...

A régi Tüzép előtti virágos környezet rendben tartását, a köedények, a virágládák festését, beültetését és gondozását egy évvel ezelőtt megígértük Darók Sándor vállalkozónak. Megígértük azért, mert jó szívvel, önzetlenül és sokat segített a Faluszépítő Egyesületnek, egyben a falunak hosszú éveken át. Úgy éreztük, ez a legkevesebb, amit adhatunk cserében. Nehéz elhinni, hogy ez már a múlt.

Az idén is volt kérésünk Sanyhoz (szép utca tábla készítése és a gyógyszertári emléktábla kihelyezése), sajnos súlyos betegsége miatt erre már nem kerülhetett sor.

Emlékét szeretettel megőrizzük, és igyekszünk a jövőben is a Tüzép melletti virágos részt rendben tartani. Emlékezünk rá akkor is, amikor az Erzsébet park mellett haladunk el, vagy a Fajtakisérletinél lévő régi iskolai emlékhely felé visz az utunk - ha az öreg padra vagy az emlékkőre tekintünk. A szép, parkos gyógyszertár megvalósításában is nagy szerepe volt.

A vasútállomás peronján vonatra várva emlékek villannak fel előttem. Tavaly, a Szolnok-Hatvan vasútvonal 140. évfordulójára készülve, az állomásra 15 köbméter gyöngykavics érkezett egyesületünk kérésére. Adva volt a feladat, terítsük szét a peronon. Csak egy telefonomba került, és Sanyi géppel szétterítette a gyöngykavicsot. A kérdésemre, hogy mivel tartozunk, azt felelte mosolyogva, hogy semmivel. Ezenfelül térkövet ajánlott fel a vasútnál kihelyezett, Jászboldogházát bemutató fényképes, faragott tábla köré annak még szebbé, különlegesebbé tételéért - és még sorolhatnám ... Keze nyomát őrzi nagyon sok épület, emlékhely a községben, de ott a keze nyoma a település külterületein kialakított, régi iskolai emlékhelyek, emlékkövein is.

Mindezt köszönet és hála.

*A Faluvédő és Szépítő Egyesület nevében
Szűcs Gergelyné
elnök*

Portrék a civil szervezetekből

SPORTEGYESÜLET

Sokaknak már nem kell bemutatkoznom, de aki nem ismerte, Vámosi Zsanett vagyok, Jászboldogházán élek, és jelenleg itt is dolgozom.

Több civil szervezetnek is tagja vagyok, - a Polgárőrségnek, az Önkéntes Tűzoltó Egyesületnek -, de legrégebben a Jászboldogházi Sportegyesületnek váltam tagjává.

Kiskorom óta nagyon szeretem a focit, és nagyon közel áll hozzám, mivel régen apukám is focizott - jelenleg is kispályázik -, és a testvérem is itt rúgja a bőrt. Szokták mondani, hogy a csapat lelke vagyok, mert ha tehetem, minden meccsen megjelenek. Bízatom, támogatom a fiúkat, és segítek mindenben, amiben csak tudok.

Hazai meccseken frissítő osztogatok, idegenbeli mérkőzéseken fényképezek, megörökítem a meccseket az utókor számára.

Hogy mit is jelent nekem a csapat? Erre nehéz így válaszolnom, de talán egy közös cél iránti elkötelezettséget, ahol a barátok kisebb-nagyobb csoportja együtt szurkol a csapatért,

a sok közös bulit és azt, hogy tudjuk egymást segíteni, amiben csak lehet.

A legnagyobb élményeim közé sorolható, amikor 2004-2005 megyei II. osztályú ifjúsági labdarúgó bajnokság bajnoka Jászboldogháza lett Gömöri Béla bácsi vezetésével. Volt ám nagy öröm az utolsó meccsen... Alattján csapatát megvertük 9:0-ra, már ez megalapozta a hangulatot, a trió tv és a lovaskocsizás már csak ráadás volt. Emlékezetes győzelem volt, amikor

Felnőtt csapatunk aranyérmes lett Bodor Máté vezényletével, s így felkerültünk a Megye II-es osztályba, de még sok-sok egyéb születésnap és rendezvény is színesíti a felejthetetlen emlékek sorát.

Jövőbeni célok közt mindenféleképpen szeretném, hogy újra feljussunk a dobogóra, ezáltal a csapat a megye I-be kerüljön.

Köszönöm szépen a felkérést és ezúton szeretném megragadni az alkalmat, hogy sok szeretettel meghívjak mindenkit a november 15- én tartandó Sportbálunkra.

Tisztelt Boldogházi Gyermekekért Alapítvány!

Szeptember elsején nagy öröm, boldogság várt minket az óvoda udvarán. Akkor még nem tudtuk a részleteket, csak később a szülői értekezleten tudtuk meg, hogy a homokozó fölé épített pavilon összes anyagszükséglete az Önök felajánlásából, finanszírozásából származik. KÖSZÖNJÜK!

Gyermekeink azóta örömmel játszanak a megszépült homokozóban.

A szülők és a gyermekek nevében szeretném megköszönni ezt a hatalmas támogatást!

Ezer köszönet érte!

Hatalmas segítség ez, hiszen a tűző nap sem lehet most már akadály a udvari játéknak, és az eső sem mossa szét, keményíti meg a homokot ezután.

Jászboldogháza, 2014. október 03.

Köszönettel: az Óvodai Szülői Szervezet nevében: Tóth Éva

Gyere a Faluvédő- és szépítő szakkörbe!

A Faluvédő és Szépítő Egyesület szakkört szeretne indítani, kellő érdeklődés esetén felső tagozatos diákok részére.

Szeretettel várjuk azokat a felső tagozatos tanulókat, akik

♦ tisztelik Jászboldogházát

♦ hajlandóak tenni azért, hogy szépüljön településünk (pl. virágok ápolása)

♦ szeretnék többet megtudni „faluszépítő” értékeinkről (pl. harangláb, szoborfülkék, Erzsébet park, településünk legöregebb fája stb.)

♦ várjuk azokat a diákokat, akik a tanévben szívesen eljárnának olyan kirándulásokra, melyek során felkeressük a kereszteket, Szent Vendel szobrokat, régi iskolákat megjelölő emlékhelyeket, a falu határában fellelhető gyógynövényeket, természeti értékeket.

♦ várjuk azokat is, akik szívesen ellátogatnának a faluban élő kézművesekhez, és megnéznék, esetleg megtanulnák mesterségük fortélyait (seprűkötés stb.)

♦ szeretnénk a gyerekekkel megszerettetni a Tájházat, egy-egy alkalommal bemutatni, hogyan készül a kemencés lángos, hogyan kell felfűteni a kemencét, és szeretnénk bevonni őket rendezvényeinkbe (pl. augusztus 20-i ünnepség a Tájháznál, vagy a Karácsonyváros ünnepség a Szent Vendel parkban).

♦ várjuk azokat a diákokat, akiknek van kedvük írni, rajzolni, fotót készíteni a faluról

♦ várjuk azokat, akik nyáron szívesen részt vennének faluvédő- és szépítő táborban.

Kéthetente tervezzük a foglalkozásokat. Ha szeretnél a szakkörbe járni, kérjük, szólj, jelezd ezt az osztályfőnöknek.

Várunk Téged is, találkozunk a szakkörön, szépítsük együtt Jászboldogházát!

Szűcs Gergelyné a Faluvédő és Szépítő egyesület nevében

SPORTBÁL

*A Jászboldogházi Sportegyesület
szeretettel meghívja Önt,
kedves családját és baráti társaságát a*

*2014. november 15-én
tartandó jótékonysági rendezvényére*

Helyszín: Tornacsarnok

19h Megnyitó

*Műsor: Általános iskolások műsora
Meglepetés táncos fellépők*

Vacsora: sertés- és birkapörkölt

Zene: ANDANTE zenekar

Belépő: 3500 Ft • 14 év alatt 1500 Ft

*Kérjük támogassa Ön is a rendezvényt,
hogy a jászboldogházi fiatalság számára
továbbra is helyben elérhető maradjon a sport!*

Jegyek vásárolhatóak:

Takarékszövetkezet, Virágbolt, Pm hivatal

CSÍKOSI EMLÉKNAP

A BOLDOGBT Egyesület szervezésében emlékhely szentelésre került sor 2014. október 4-én. Mindannyian izgatottan figyeltük az időjárás jelentést, reméltük, hogy szép száraz napon ünnepelhetünk. Míg a nyugdíjasok kedves meghívására a tájháznál gyülekeztek az elszármazottak, fogyasztották a finom kemencés lángost, én sárosan tértem vissza a Csíkosból, és sajnos azt a döntést kellett hoznom, hogy kinn nem tudjuk megtartani a búcsúi misét. A templom zsúfolásig megtelt, az oltárra kitéttük a csíkosi kápolna oltárképének fotómásolatát, és a megjelentek meghatódva vettek részt a rendhagyó búcsú szertartáson, hallgatták Ervin atya nagyon szép beszédét.

Az idő kissé felverődött, picit szikkadt a vendégmarasztaló csíkosi sár, és elindult a menet, mindenki kilátogatott. Próbáltak tájékozódni, kinek merre volt a tanyája, honnan jártak iskolába, templomba.

A kinti program Márta Józsefné Besenyi Magdika, egykori csíkosi diák szavaltatásával kezdődött, ezt követően köszöntőben röviden is mertettem az előzményeket.

A BOLDOGBT Egyesület 2014. március 29-i közgyűlésén döntött a csíkosi emlékhely létrehozásáról. Egyetlen korábbi rendezvényt nem előzött meg ilyen nagy várakozás, de egyetlen alkalommal sem volt ilyen komoly támogatás, segítő szándék. A hely kiválasztását, az emlékmű formáját a többség akarata szerint igyekeztünk megvalósítani. Kérdőívvel kerestük meg az egykori csíkosi lakosokat. Hiába lett volna az elképzelés, ha nem találunk olyan támogatóra, mint Menyhárt Károly, az Aranykalász Szövetkezet elnöke. A legönzetlenebb módon állt mellénk. Írásos megállapodást kötöttünk, hogy emlékhely kialakításra rendelkezésre bocsájtsa a területet. Kollégáival rendbe tették a terepet, sövényt és kerítést készíttettek és pénzadománnyal is hozzájárultak, hogy ilyen szép emlékhellyel gazdagodhasson a boldogházi határ. Nemcsak ők, de még nagyon sokan támogatták kezdeményezésünket. Közülük kiemelném Nagy László, Gaál Ferenc, dr. Pap Béla, Pesti Róbert, az önkormányzat, Szűcs Lajos polgármester úr nagyon komoly segítségét, Szaszko Sándor, e vidékről elszármazott barátunk szívós szervező munkáját. Besenyi Vendel helytörténeti kutatását, Papp Izabellának a kiadvány szerkesztését, Ervin atyának a támogatását. Köszönjük Túróczi József zagyvarékasi kőfaragónak a kereszt, Darók Sándornak és a fiának, a boldogházi mestereknek az emlékkő elkészítésében végzett munkáját. Az adományozók névsorát a befizetett összeg feltüntetésével egy időkapuszulába helyeztük. Mellé került egy, az utókorak készített irat, valamint a Boldogházi Hírek júliusi száma. Ez alkalomra Papp Izabella összeállításában, az önkormányzat sokszorosításában készült kiadványban az adományozók névsora településenként rendezve szerepel. Sajnos az én hibából itt tévesen Nagy Sándorné helyett Nagy Istvánné került. Ez úton is elnézést kérek Nagy Sándorné Szaszko Marikától.

Az ünnepi beszédet az emlékhely főszervezője, Szaszko Sándor, egykori csíkosi lakos mondta. Ismertette a templom, a kereszt és az iskola történetét, személyes élményeivel színesítve. Közben az eső ismét szemerkélni kezdett, de ez senki kedvét nem tudta elvenni.

A felállított új emlékművet Szaszko Sándor és Nagy László leplezték le, és Ervin atya szentelte fel.

A BOLDOGBT Egyesület a közadakozásból, civil kezdemé-

nyezésre felállított keresztet egy ajándékozási irat aláírásával a Boldogházi Római Katolikus Egyházközségnek adományozta. Nagy László és családja megkapta az egykori oltárkép fotómásolatát, és megígérte, hogy a helyet és a hagyományt megőrzi és ápolja, a képet a búcsúi szertartások alkalmával rendelkezésre bocsájtsa.

A csíkosi tanítók közül sikerült felkutatni Görbe Emánuelnét, Buczkó Erzsébetet és Herczeg Ildikót.

A jelenlévő Horti Józsefné, Herczeg Ildikót boldogan és meghatódva, egy szál rózsával köszöntötték egykori tanítványai.

Következtek a koszorúzások, majd a virágok elhelyezése. Remélem, még sokáig ilyen szépen megmarad ez az emlékhely és többen kilátogatnak emlékezni, nosztalgizálni és talán egy-egy mezei csokor is kerül a virágtartókba.

A hosszúra sikerült ünnepség végén jólesett a már megéheztetett és kissé didergő vendégeknek az emyő alatt kínált pogácsa és pálinka. Nagyon sokan folytatták a beszélgetést, nosztalgizást a kultúrház nagytermében szépen megterített asztalok mellett. Az ebéd előkészítésében igen sokat segítettek a csíkosi asszonyok Koncsik Béláné vezetésével.

Végezetül mindenkinek a legnagyobb köszönetemet és hálámat fejezem ki. Köszönöm, hogy bíztak bennünk, elhitték, hogy megvalósítjuk, amiről álmodtunk. Nagyon remélem, hogy mindenki szép élménnyel tért haza, és hagyománya lesz annak, hogy a csíkosi búcsúra összejöjjenek a hajdan ezen a határészen élők és leszármazottaik.

Az öt iskolai emlékhely elkészítését követően, jövőre egy könyvbe rendezve szeretnénk a tanyasi iskolák történetét kiadni. Ehhez kérem mindenki segítségét, küldje el fotóit, dokumentumait és élményeit.

Segítségüket előre is köszönöm.

Amikor a csíkosi emlékhelyet terveztük, még nem gondolhattuk, hogy az iskolai emlékkövek megálmodója és megvalósítója, Darók Sándor az ünnepségen már nem lehet velünk, hiszen még a kórházból is többször érdeklődött, tanácsokat adott. Ezúton is hálás szívvel köszönjük a sok-sok önzetlen segítségét, egyesületünkkel való együttműködését. Fájó szívvel búcsúzunk, emléket megőrizzük, s ha felkeressük majd az iskolai emlékköveket, tanítóink mellett rá is emlékezünk.

Veliczkyne Koncsik Ilona

ISKOLA A HATÁRBAN

Emlékek a csíkosi iskoláról

*„Újra tanítsz az életbe kimennünk,
S büszkén vinni bölcs tudást, ép hitet
És vallani: nem hullhat romba bennünk,
Amit a jó iskola épített!”*
Tóth Árpád

Horti Józsefné Herczeg Ildikó

1964-ben kaptam diplomát Jászberényben a Tanítóképző Főiskolán. Jászberényi lakos lévén szerettem volna a közelben elhelyezkedni, de sok remény nem volt erre. Váratlanul ért a lehetőség, hogy mégis sikerül a környéken maradnom. De amikor közölték velem, hogy a jászboldogházi csíkosi iskolába helyeznek el, őszintén – összeroppantam.

Sokkolt a hír, hogy a Tápiómajor megállótól a tanyavilágban lévő iskolához három

21 évesen

kilométer gyaloglás után érek el (napi hat kilométer!). Szüleimmel azt terveztük, hogy a megüresedett csíkosi tanítói lakásba költözünk ideiglenesen, hiszen az volt a terv, hogy az iskolát egy év múlva körzetesítik. A költözésből édesanyám betegsége miatt semmi sem lett, egyedül indultam első munkahelyemre, a csíkosi iskolába.

Felidéződik bennem egy vicces emlék: Amikor megtudtam, hol kaptam állást, az egyik barátnőm nyáron kivitt, és megmutatta a csíkosi iskolát. Mondta, hogy látod, itt a dülöút, itt egy kecske kikötve, itt kell befordulni. Legközelebb persze a kecske már nem volt ott, így el is tévedtem...

Megkezdődött hát a tanítói pályám. Minden nap 5 órakor indult a vonat Jászberényből, és Tápiómajorban az őrházban vártam meg a napkeltét. Az ott dolgozó munkások hagytak nekem egy sarkot, ott öltöztem át, csizmát húztam, majd elindultam, hogy összeszedjem tanítványaimat a szétszórta tanyavilágban. Első utam a Besenyi tanyához vezetett, ahol minden reggel nagyon nagy szeretettel vártak. Róluk nagyon sokat tudnék mesélni... Innen indultunk tovább tanítványaim összegyűjtésére. Vittük az iskolai felszerelések között a gyújtóst, kukoricacsutkát – kinek mi volt –, a tüzelőt a tanyárem befűtésére. Aztán néhány hét alatt olyanok lettünk, mint egy nagy család. Akkor már csak alsó tagozatban folyt a tanítás, tizenegy gyermek tanult a négy osztályban: négy lány és hét fiú. A tanulás mellett közös játékok, együtt elfogyasztott tízórai, közös takarítás és nagy-nagy éneklések jellemezték napjainkat. Nemcsak én voltam a tanító, ők is mindenre megtanítottak engem, hiszen egy kezdő tanító sokat tanulhat a gyerekektől. Ők nagyon gyakorlatiasak voltak,

mindenhez értettek, ami egy fiatal városi lány számára idegen volt.

A gyerekek például tudták, mennyire irtózik az egerektől, ami bizony ott volt bőven. Főleg a kályha előtt, a meleg habuban szerettek tartózkodni. Reggelente a gyerekek adtak nekem egy seprűt, én fölültem az asztalra, és amíg ők ügyesen összegyűjtötték az egereket, nem is mozdultam onnan. Sok mindent megéltünk együtt. Emlékszem, hogy egyik alkalommal, amikor nagy eső esett, bizony beleragadtam a vendégmarasztaló sárba. Három kis tanítványom sietett a segítségemre. Amikor próbáltak kihúzni, akkor a csizmám maradt a sárban. Végül a gyerekek is beleragadtak velem együtt, de szerencsére a közeli tanyából jött egy fiatalember, aki előbb a gyerekeket szabadította ki, majd engem, végül a csizmámat.

A nehézségek ellenére felejthetetlen évet éltem meg ott. Csodálatos, melegszívű szülői gárda, az igyekvő kis tanítványaim, no meg a mai napig hálás tanító néni (én) alkotta iskolai családunkat. Nagy szeretettel emlékezem a Besenyi családra, ahol én is családtagnak érezhettem magam. Amikor például egészségügyi zárlat volt, nem tudtam hazautazni, és náluk aludtam. Sok kedves emléket őrzök róluk ma is.

Egy év múlva megszűnt a tanítás a csíkosi iskolában. Sajnos, tanítványaim szétszóródtak, mivel a központi iskola nagyon távol volt, nem tudtak bejárni Boldogházára. Tanyai kollégiumba Újszászra, vagy a környékbeli nagyszülőkhöz kerültek.

Én a jászboldogházi anyaiskolába kerültem, s a sors finto-ra, hogy a csíkosi tanítványaimmal 50 évig nem találkoztam. 9 évig tanítottam napi utazással Boldogházán, ami szintén kellemes emlékeket ébreszt bennem. Erről az időszakról is regényt lehetne írni... Amikor gyermekeim megszülettek, már nem tudtam megoldani a kijárást. Főiskolai tanárain segítségével kerültem a Tanítóképző Gyakorló Iskolájába. Itt 28 évig tanítottam, s ma már nyugdíjas nagymamaként élek a családomnak, a négy unokámnak. Sokat gondolok a csíkosi, boldogházi évekre. Köszönöm mindenkinek, akik megszépítették azt az időszakot! Köszönöm Veliczkyne Icnak, s azoknak, akik kezdeményezték és megszervezték a csíkosi kereszt újjáépítését, és emlékkövet állítottak az egykori iskolának. Csodálatos volt az ünnepség, megható érzés volt találkozni egykori tanítványaimmal, régi is merőskkel.

Hálával és köszönettel
Horti Józsefné Herczeg Ildikó
az utolsó csíkosi tanító néni

Márta Józsefné Besenyi Magdolna

Azt szoktam mondani, hogy én lélekben mindig csíkosi maradtam. Bár később boldogházi voltam, de amikor Tápiómajorba ért a vonat, és kinéztem az ablakból, azt éreztem, hogy hazaérkeztem. Amikor most ott állhattam az emlékhely előtt, és elmondtam Tóth Árpád versét, az maga a volt a csoda, még a kezem is beleremegett. Sokáig kerestem a verset, ami annyira illett az alkalomhoz. Arról szól, hogy újra összegyűltünk, mint egy család, s bár az út során talán több volt a rossz, mint a jó, de most mégis újra itt vagyunk együtt. Hitet, erőt merítünk ettől a helytől, s újult erővel adjuk tovább mindazt, amit itt kaptunk.

Itt kezdtem iskolába járni, ami szintén maga volt a csoda. Nem volt testvérem, ezért a közösséget az iskolában találtam meg. Vonzott a sok új ismeret, tudni akartam mindent. Az első tanítóm Császár Béla volt, akire ma is szeretettel emlékezem. Akkor még nyolcan jártunk az első osztályba. Emlékszem, mindannyian voltunk első áldozók a kis csíkosi templomban, ami nagyon szép ünnepség volt. Rendszeresen jártunk a templomba, és édesapám gyakran kocsival hozta az állomásról a Jászberényből érkező papot vagy ferences barátot, aki misézni jött. A mi tanyánk elég távol volt az iskolától, és azért lány létemre én is igyekeztem megkeresni a pocsolyákat... Csapatostól jártunk iskolába a környékbeli gyerekekkel. Miénk volt az első tanya, aztán az Oláh, majd a Szűcs gyerekek csatlakoztak hozzánk. Hazafelé szintén együtt jöttünk, sok-sok élmény fűződik ezekhez a közös utakhoz. Édesapám a téeszben dolgozott, ezért reggel gyakran együtt mentünk, hazafelé pedig messziről szemmel tartott, hogy jó felé indulok-e. Itt a Csíkóban olyan sűrű ködök voltak, hogy mindig azt hallottam, ne forduljak vissza, mert akkor biztosan eltévedek, hiszen nem volt semmi támpont a szétszórt tanyavilágban.

Én nagyon szépnek láttam ezt a vidéket. Szerettem ott lakni, iskolába járni, számomra az volt az élet, a közösséget, a barátságát is jelentette. Volt egy kedves barátnőm, Sebestyén Kati, akivel gyakran jártunk egymáshoz játszani. Megmaradt bennem egy régi emlék. Édesanyám vett neki ajándékba egy csodálatos porcelán baba étkészletet, és rám bízta, hogy vigyem el neki. Nekem pedig majd megszakadt a szívem, hogy oda kell adnom, olyan jó lett volna megtartani. Aztán Karácsonyra én is kaptam ugyanilyet. Emlékszem a nagy telekre, ezek is csodák voltak, különleges hangulata volt és mi még beleképzeletünk mindenféle dolgokat. A családok összejártak, a disznóvágások, szomszédolások nagy élményt jelentettek.

Negyedik osztályos koromban egy kedves fiatal tanítónő, Herczeg Ildikó vette át az alsó tagozatot. Róla csak a legjobbakat tudom mondani. Nagyon kedves és közvetlen volt, így kezdettől úgy tekintettem rá, mint egy nagyobb barátnőre. Többször kimentem elé a tápiómajori megállóba, aztán csatlakoztak hozzánk a gyerekek a környékbeli tanyákból, és együtt mentünk az iskolába. Ez az év más változást is hozott, mert míg korábban az olajos padlós, kissé szigorú külsejű tanteremben tanultunk, a negyedik osztályt már a tanítói lakás egyik szobájában végeztük – együtt a négy osztály -, hogy ne kelljen befűteni a nagy tantermet. Így aztán nagyon barátságos környezet alakult ki, ahol a tanító nénivel együtt egy kis családot alkottunk. Persze itt is kellett tanulnunk, de a hangulat mégis más volt, talán a mai Waldorf iskolákhoz tudnám hasonlítani. Tavasszal a padokat kivittük az udvarra, és ott folyt a tanítás. Kedves emlék volt az első farsang, amikor pillangóknak öltöztünk. Én rózsaszínű, barátnőm sárga pillangó volt. Ildikó Mikulás ünnepséget is szervezett nekünk. Emlékezetes maradt az egyik gyermeknap kirándulás a csíkosi erdőben, ahol akadályverseny, számháború is volt, a szülők pedig főztek nekünk. Nagyon vonzott bennünket a jutalom, ami egy hokedlin sorakozott: Balaton kocka, Őzike és Gránit kocka alkotta a jutalmat.

Életem során soha nem éreztem a hátrányát, hogy ebből a kis tanyai iskolából indultam. Az itt kapott tudásra mindig tudtunk alapozni, nagyon hasznos útravalót kaptunk. Későbbi iskoláimban a társaim csodálkozva hallgatták, hogy mi négy osztályban együtt tanultunk, és hogy csendes és hangos órák váltották egymást. Én voltam az egyedüli közöttük, aki még ilyen iskolába járt. Apukám is ebbe az iskolába járt, és

Csíkosi tanítványaimmal 1965-ben

Bujdosó Sanyi, Szűcs Feri, Oláh Józsi, Nagy Laci, Oláh Anti, Szűcs Laci, Bujdosó Laci, Besenyi Magdi, Kiss Erzs, Herczeg Ildikó, Dalmadi Ildi, Beszteri Évi

ezért otthon örök téma volt, gyakran felidéztek az emlékeket. S hogy milyen alapos tudást adott, az is jelzi, hogy apukám a Családi kör című vers minden szavát pontosan tudta, s amikor később az unokái tanulták, és akár egy szót eltévesztettek, ő rögtön kijavította.

Számomra nagyon sokat jelent ez az emlékhely. A mikor az első emlékkő elkészült, már akkor nagyon vártam, mikor kerül sor a csíkosi ünnepségre. Megható volt az ünnepség, jó volt látni, hogy ilyen sokan eljöttek. Nagy örömet jelentett a tanító nénivel való találkozás! Bár nem nagy távolságra élünk egymástól, különös, hogy 50 évig nem találkoztunk. Most elvittem neki a Vuk című jutalomkönyvem, amit negyedik osztály végén kaptam tőle, és mindig nagy becsben tartottam. Kértem, hogy újra írja alá nekem – így most már az újratálalás emlékére is őrzi. Tóth Árpád versét mondtam az ünnepségen, s most az ő szavait kölcsönözve köszönöm meg a hogy részese lehettem ennek a csodálatos ünnepségnek.

*„Ma nem fáj úgy, hogy sok vágy semmivé lett,
Mióta messze hagytuk falaid,
Hogy prózává hervasztotta az élet
Gyermekkorunk tavaszi dalait,
Hogy gyakrabban láttunk tövist, mint pálmát,
S hogy hajunk is már itt-ott szürkülő,
Mint hogyha ifjúságunk arany álmát
Bús ezüstté alkudná az idő.*

Egy tök jó nap története

**„Csitt, csatt, csutka csütörtök, kisült-e már a sült tök?
Ha már kisült a sült tök, én akkorát süvöltök, hogy mind-
járt lecsücsültök.**

Balázska a kisördög, ide fut, meg oda fut, jól bevágja a kaput.

Elviszi a sült tököt, fújhatjuk a früstököt. „

Bella: István: Mondóka című versét vidáman szavalták óvodás gyermekeink **október 22.-én a tök jó napon**, miközben szorgalmasan kaparták a magokat a felszeletelt sütnivaló tökökből, amit Dombi Aniták ajánlottak fel az ovinak, a konyhás néni pedig megsütöttek nekünk. Már 3. alkalommal rendeztük meg a tök jó napot, amit a népi hagyományok, a régi idők gyermekjátékainak felelevenítéseként csuhé és termésbábok, valamint töklámpások készítésére építettünk. Ezt a napot élményszerző séták előzték meg, ahol a gyerekek aktív részesei lehettek az őszi gyümölcsök és zöldségfélék betakarításának. Megfigyeltük a kerteket, együtt szüreteltünk szőlőt, almát, fosztottuk, morzsoltuk a kukoricát (sajnos a

rossz idő miatt az utóbbit az oviban). Természetes környezetben, kis falunk kínálta lehetőségeket kihasználva ismerkedtek a gyermekek a zöldségekkel, gyümölcsökkel, a különféle munkálatokkal. Közben bővült szókincsük, ismertük, fejlődött figyelmük, emlékeztük és erősödött kis közösségük.

Megfigyeltük, megbeszéltük mi a csutka, a csuhé, amiből majd szép játékokat fogunk készíteni és Francika néniék udvarára bekukucskálva rengeteg tököt is láttunk, amiből később ajándékba kaptunk néhányat.

A tök nap délelőttjén már elkezdtük a kézműves tevékenységeket, de természetesen a fő program a sütnivaló tök feldarabolása volt. Öröm volt nézni, hogy kicsik és nagyok milyen lelkesedéssel vettek részt ezekben a munkálatokban.

Közben nagyon jókat derültünk a gyermekek aranyköpésein, amiből az idén is jutott bőven.

Közülük néhány név nélkül:

„Óvó néni, mikor tökölnék már?”

„Óvó néni! Az XY tökének nincs szeme!”

„Óvó néni! Az én tököm vasutas!”

Délután folytatódott a kézműves tevékenység, de már együtt a szülőkkel, iskolás testvérekkel. Az óvó néni idén is többféle lehetőséget kínált, amiből mindenki kedvére választhatott. Őszi termésekből, száríziből, magvakból ragasztott, kirakott tökformák, ajtó és ablakdíszek, csutka és csuhébábok, angyalkák, madarak, valamint vesszőből és falevélből készült mesészpalkotások születtek. Segítségünkre volt az idén a csuhébábok készítésében Nagy Évi, valamint Mihályiné Editke, akik ötletes alkotásokkal készültek erre a napra. Köszönjük mindkettőjüknek!

Nagy öröm volt számunkra, hogy a szülők, családok szívesen vettek részt ezen a munkadélutánon és jó hangulatban együtt alkottak gyermekeikkel. Közben teáztunk, megkóstoltuk a sült tököt, ami mellé az idén nagyon finom, egészséges alapanyagú tökössüti is társult felajánlasként, s vártuk a tökfárgó verseny eredményhirdetését, ahol kiderül, ki lesz a TÖK KIRÁLY.

Az apukák között ugyanis tökfárgó versenyt hirdettünk az idén is, s most sem csalódtunk bennük, hiszen szenzációs töklámpások készültek! Idén minden szülő szavazhatott, nemcsak a zsűri. A Tök Király címet Szász Holli apukája, Szász Attila nyerte el. A második helyezett Sas Norina apukája, Sas Zoltán, a 3. helyezett Sas Zsoltika apukája, Sas Zsolt lett. Gratulálunk a nyerteseknek, de mindenkinek, aki szakított időt arra, hogy a gyermekének örömet szerezve töklámpást készítsen és ezzel óvodánk udvarát, kerítését díszítse. Köszönjük szépen mindenki munkáját, aki hozzájárult ahhoz, hogy ez a nap élményt jelentsen a kis ovisoknak.

A tök jó délután lezárásaként kivittük az udvarra a töklámpásokat, s meggyújtottuk a mécsest. Sajnos az idő nem volt nagyon kegyes hozzánk, mert a nagy szél és eső miatt nem tudtunk gyönyörködni bennük, de a front átvonult és már estéknként, ha nem is minden nap, de gyakran világítanak a töklámpák. ” A ki nem hiszi, járjon utána!” ☺

Sósné Baráth Erika

Zsíros kenyér parti

Az idei Zsíros kenyér parti, a szokásoktól eltérően nem a játszótéren került megrendezésre, hanem felkérést kaptunk, hogy csatlakozzunk a Szeretlek Magyarország programhoz, így a stand területén jött létre ez a kis őszi rendezvényünk. Idén is nagy sikere volt a vetélkedőnek ahol a kis lurkók, szüleikkel kellett hogy teljesítsék a feladatokat. Hatalmas örömmel fogadták az ugráló várat, ami szinte mindig tele volt. A szülők terület-terüj asztalkájához sorra jöttek az éhes kicsi szájak ahol rengeteg gyümölcs, sütemény, paprika, paradicsom, lila és vörshagyma zsíros- margarinos- és mézes kenyér várta őket. A konyháról finom teát is kaptunk. Természetesen most is volt dalos, mókás műsor is melyet a falu lakosai előtt adtak elő a kicsik, nem kis sikerrel. Szerencsére a folytonos rossz idő is megkegyelmezett nekünk és egy napsütéses jó hangulatú délutánt tölthettünk el együtt. Köszönjük mindenkinek a segítséget, támogatást!

Ótth Éva

Állatok Világnapja, ismeretszerző séták és kirándulás az óvodában

*„A természet hatalmas, az ember parányi ezért aztán az ember léte attól függ,
milyen kapcsolatot tud teremteni a természettel.”*

(Dr. Szentgyörgyi Albert)

Október 4. az állatszeretetéről ismert Assisi Szent Ferenc ünnepe. Ekkor emlékezünk meg az óvodában az Állatok Világnapjáról. Egész hetünket áthatotta. Az óvoda mindkét csoportja ellátogatott Kispál Sanyi bácsiékhoz, ahol megnézhettük a bárányokat. Aranka néni megmutatta a gyerekeknek mit esznek a bárányok, és mindenki etethette a jószágokat. Élmény volt a gyerekeknek megsimogatni a kisbárányokat, a kisködmönt is felpróbálhatták a gyerekek. Élmény gazdag délelőttünk végén jó érzéssel töltött el bennünket, hogy pozitív élményeket, maradandó emlékeket tudnak biztosítani óvodás gyermekeink számára. Szeretnénk megköszönni a vidám hangulatú délelőttöt Sanyi bácsinak és Aranka néninek, hogy kapujuk mindig nyitva áll az óvodás gyerekek előtt, és mindig szívesen látnak bennünket! A gyerekekkel minél több élményszerző sétára megyünk! Csoportunk kihasználva a szép napsütéssel teli időjárást kirándulást szerveztünk a nagycsoportosok részére a NEFAG-hoz. A kirándulásunkat összeköttöttük az állatok világnapjáról való megemlékezéssel. Reggel gyülekeztünk a vasútállomásnál, mindenki hátán hátizsák, és izgatottan vártuk a vonatot, amellyel Szolnokra utaztunk. Már a vonatablakából láthattunk őzeket, nyuszikat. Énekeltek, verseltek a gyerekek az úton. Megérkeztünk Szolnokra és felszálltunk a buszra, amely kivitt bennünket a Széchenyi telepre. Majd onnan kisbusszal utaztunk a célállomásra. Ott már vártak bennünket. Eszti néni, aki végig velünk volt és elkalauzolt bennünket. A NEFAG Zrt. 1989-ben hozta létre a szolnoki Széchenyi lakótelep melletti tölgyerdőben az erdei Művelődési Házat. A Művelődési Ház az Országos Erdészeti Egyesület Erdészeti Iskola Szakosztályának, valamint a Környezet- és Természetvédelmi Oktatóközpontok Országos Szövetségének tagja. 2002-ben elnyerte a Kiemelt Magyarországi „Erdőpedagógiáért” díjat. Az Erdei Művelődési Ház a környezeti nevelés területén regionális oktatási központként működik. Ideális környezetben Szolnok város szélén, a több mint 200 hektáron kialakított Széchenyi Ökoturisztikai Parkerdőben a Zagyva folyótól 300 méterre. Bőséges tízórai után, először megnézhettük az oktatótermet, amelynek falain kitömött állatok voltak, a folyosón pedig

végig gyermekmunkák kiállításai voltak láthatók. Majd ezután hosszú erdei séta következett. A gyerekek útközben terméseket, faleveleket gyűjtöttek a kosárba. Megbeszéltük melyik fának mi a termése. Érdekes nagyítóval megnézhettük a gubacsdarazsakat, amelyek a tölgy levelén zöldes vagy pirosuló gömbökből laktak. Majd apró ágakból egérvárat építettünk, hiszen az erdő nemcsak a fának, cserjéknek ad otthont, hanem az állatoknak is. Nyomokat kerestünk az erdei tanösvényen. Megnéztük a tavat és a benne lakó élőlényeket. Majd közös szabadtéri játék következett. A Vadasparkban körbesétálva megismerhetjük Magyarország vadfajait, házi- és hobbi állatait. A gyerekek megetethették, megsimogathatták az itt élő állatokat és megfigyelhették viselkedésüket. Megetették a vaddisznókat, a kosárba gyűjtött makkból, simogattunk nyuszikat, etethettünk lovakat, a vadászgörény sétált a lábainknál, és bebújt Eszti néni mellényébe. A gyerekek nagy öröme a lámával versenyt futottak, majd megetettük az elfáradt jószágot zöltségekkel. Eszti néni végig magyarázott, mesélt nekünk, és válaszolt a gyerekek kérdéseire. Ezután a szabadtéri Öko játszótérre sétáltunk. Amelyet a gyerekek birtokba vettek, és jókedvűen játszottak. Jó volt látni a gyerekek boldog mosolyát! Délután megfáradva, de maradandó élményekkel tele tértünk haza. Fontos, hogy a gyermekek minél többet tudjanak meg környezetükről, óvják értékeit és így kellő tájékozottságot szerezzenek környezetük védelmének érdekében. A természet szépségeinek értékeinek megáldatása az értük való munkálkodás alapozza a gyermekek természet iránti vonzódását és azt szerető, tisztelő, értékeit megbecsülő, óvó védő emberré válását.

Baranyi Béláné
óvónő

Civilnap az iskolában

Az iskolai civilnapon részt vett a Lehel Vezér Gimnázium jászberényi cserkészcsapata, az Önkéntes Tűzoltóság és a Faluvédő és Szépítő Egyesület.

Osztályonként szétbontva jártuk be a különböző állomásokat az iskolában.

állomás: „Éneklős állomás”. Gitárszó mellett Jézusról tanulhattunk vidám kis éneket, s megtapasztalhattuk a cserkész vallásosságát.

állomás: „Toborozó tábor”. Itt egy filmet láthattunk a táborok eseményeiről. A cserkészeknek maguknak kell állítani a sátrat, felépíteni a zuhanyzót, majd megfőzni az ételt. A táboroknak mindig más a témája. A tábor témájához kapcsolódó jelmezeket szoktak készíteni a gyerekek és el is szokták a témákat játszani. Változatos feladatok és versenyek várták az érdeklődőket a táborban Pl.: Főzőverseny, Túlélőpróba. A film végeztével hoztak be nekünk jelmezt, amit saját maguk készítettek és azt fel is lehetett próbálni.

állomás: „Hogyan rakjunk tüzet”. Ezen az állomáson a cserkészek bemutatták, hogy hogyan rakjunk és oltunk tüzet. Mondták, hogy milyen fát szedjünk, és hogyan gyűjtsük meg azt de, eközben az erdő védelméről beszélgetünk. Szerencsére sikerült meggyújtani a tüzet is.

állomás: „a Falu védelme”. Itt sor került a Faluvédő és

Szépítő Egyesület és az Önkéntes Tűzoltóság bemutatójára. Faluvédő és Szépítő Egyesület: Kérték a segítségünket a falunk védelméért, szépségéért és további felújításáért. Ezzel együtt indítottak egy szakkört, ami iránt sok-sok gyermek érdeklődött. Önkéntes Tűzoltóság: Itt bemutatásra került a tűzoltóság összes érdekessége. A tűzoltáshoz szükséges eszközök ismertetése, majd azokat az eszközöket fel is lehetett próbálni. Aztán még a tűzoltóautóba is be lehetett ültetni.

állomás: „Cserkészcsapatok”. Beszélgettünk a cserkészcsapatokról és vezetőikről. Kérdezték, hogy mi milyen nevet szeretnénk adni a saját csapatunknak. Majd tanítottak nekünk egy ügyességi játékot is.

állomás: „Játsszunk sokat!” Itt már csak a játékról volt szó és a tábor tűz körül játszottunk ugráltunk neveltünk. A játékok nevetgetések voltak és nagyon jól szórakoztunk!

Erre a napra a felnőttek is eljöttek és tanárainkkal együtt végigkísérték bennünket az állomásokon. Ők is bizonyára jól szórakoztak, mert nagyon sok nevetést hallottunk felőlük. Ismertették velünk a cserkészruházatot, s a cserkészlet alapítóját is. Köszönjük ezt a napot az iskolának, hogy megismertettük a cserkészletet, a Faluvédő és Szépítő Egyesületet és az Önkéntes Tűzoltóságot.

Szűrös Boglárka

Rajzsakkör hírei

♦ Az Európai Autómentes Napot (European Car Free Day vagy In Town Without My Car) 1998 óta minden évben szeptember 22-én tartják az országban. Az Európai Autómentes Naphoz szorosan kapcsolódik az Európai Mobilitási Hét rendezvénysorozata, amelyet 2002 óta szeptember 16. és 22. között rendeznek meg. Ennek a mozgalomnak keretében hirdettek meg egy rajzpályázatot „Mi utcánk, mi jövőnk” címmel.

A rendezvénysorozat felhívja városlakók figyelmét a megnövekedett autóforgalom okozta környezeti, baleseti és városképi problémákra, a fenntartható, környezet- és emberbarát városi közlekedés előnyeire, a közösségi, a kerékpáros és a gyalogos közlekedés fejlesztésének szükségességére.

Kordács Bálint (7. oszt.) 1. helyezést ért el, aki egy kerékpárt nyert, Mihályi Liliána (8. oszt.) pedig kiemelt külön díjat. A nyerménye egy e-book lett.

A díjkiosztó ünnepség Fővárosi Állatkerben volt, ahová az Önkormányzat biztosított autót. Nagyon köszönjük!

♦ A Boldogházi Gyermekekért Alapítvány és az Önkormányzat segítségével az iskola területén a rajzsakkör lefestett egy falat. Kicsik és nagyok egyaránt művészkedtek.

Hambergerné Válik Sarolta

Színházban jártunk

Alsó tagozatos tanulóink számára ismét lehetőség adódott, hogy Kecskeméten a Ciróka Bábszínházban bérletet vásárolhassunk. A meghirdetés után 51 tanuló jelentkezett a színházlátogatásra, ami 3 előadást jelent a tanév során. Az első alkalommal szeptember 30-án, a Farkas és Piroska című előadást tekinthettük meg. Ez a mese először 2007-ben szerepelt a színház műsorán, s közkívánatra került ismét bemutatásra. A nagy sikert megért produkció a klasszikus Grimm mese ismeretére alapozva izgalmas játékokra invitálta a gyerekeket: vizsgálják meg a történeteket a szereplők szemszögéből, hiszen egy történetnek mindig több oldala van. Mit látott Piroska? Mit gondolt a Farkas? És mit szól mindehhez a Nagymama? Ki vétett a törvény

ellen? Egy bírósági tárgyalás keretében ismertük meg, hogy melyik szereplő hogyan látta és élte meg a történetet. A nagyszerű szórakozás

mellett a gyerekek aktív részvételére is lehetőséget biztosítottak a rendezők.

Egészség hét

Az iskolánkban hagyománnyá vált Egészség hét az idén az őszi szünet előtti utolsó héten került megrendezésre. A felsős osztályok vezetésével minden nap a tízórai szünetben zenés tornán vettek részt a tanulók. Tóth Pál tanár bácsi irányításával futóverseny került megszervezésre.

A hulladékok újrahasznosításával Szendrei Péter tanár bácsi segítségével ismerkedhettek meg a tanulók, majd ismereteikről TOTÓ formájában adhattak számot. Sokan készítettek használati- és dísz tárgyakat hulladékokból.

A méhészkedésről és a méz egészségmegőrző szerepéről Takács László és Sós Boglárka tartott előadást, majd mézet is lehetett kóstolni.

A konyhán Andrea néni várta az egészséges ételek receptjeit, melyek közül a legjobbak elkészítésre kerülnek. A konyhás nénik munkájának köszönhetően tízóraitra egészséges finomságokat kóstolhatott az iskola minden tanulója. Az Egészség hét sikeres és eredményes megvalósításáért köszönetünket fejezzük ki minden támogatóknak.

Az iskolai Diákönkormányzat

Érdekes tárgyak készültek a hulladékokból

Magyarországon napjainkban egy kisvárosnyi gyermek nem élhet családban, pedig ehhez törvényadta joga volna. Ettől az évtől a 12 év alatti gyermekek hivatásos nevelőcsaládhoz kerülnek, 12 év felettiek pedig otthonba, a legszerencsésebbek pedig örökbefogadó szülőkhöz.

Magdika anyja és nevelőszülő egyben.

Az ő élete nyitott könyv legtöbbünk számára. Ismertük, tudtuk nehéz gyermekkorát, sorsának jobbra fordulását, láttuk két kicsi lányát boldogan, gondosan nevelő anyaságát, majd újabb nehézségeit az életében, és nemrég rácsodálkoztunk a két évvel ezelőtti döntésére. Két nehézsorsú kisgyermeket vett magához, és vállalta nevelésüket.

(Kedves Olvasóink! A gyerekekről csak név nélkül írhatok, az életkörülményeiről, nehéz sorsukról –mielőtt Magdikához kerültek volna,– szintén nem tájékoztathatom Önöket, a fotón az arcukat sem mutathatjuk meg, mivel ez hivatali titok.)

Hogyan szántad rá magadat erre a lépésre, hiszen más anya örül, hogy felnőttek gyermekei, és - divatos kifejezéssel- hozzáláthat az önmegvalósításához.

Nyolc éves lehettem, amikor testvéreimmel a padláson vigasztalódtunk, mert voltak könnyebb és nehezebb napjaink. Akkor ott megfogadtuk, hogyha mi felnővünk, gyermekeinknek jobb gyerekkort biztosítunk. Sőt, én még azt is hozzátettem, ha annyi pénzem lesz, segíteni fogok a rossz sorsban élő gyermekeken.

A Jóisten ezt biztos jó szívvel vette, mert 15 évesen Rácz Pálné Ica néni, drága férje Rácz Pali bácsi és lányuk, Editke támogatni kezdtek, 16 évesen pedig befogadtak a családjukba, és kaptam egy plusz családot, ami adott szerető Aput, Anyukát, és egy Nővért, akiktől kaptam egy új esélyt, mert hittek bennem. Ebből az esélyből szeretnék vissza adni egy kicsit.

Egyik nap akaratlanul tanúja voltam egy beszélgetésnek, ami további erőt adott. A tanácsi dolgozó így leckéztette Anyut: „Ilonka, jól meggondoltad kit vesztek magatokhoz? Az ilyen gyereket el kell engedni a lejtőn.”

Nagyon tanulságos választ kapott a hivatalnok: „Pont az ilyen gyereket kell segíteni!”

Felnőttem, és az, hogy Ő mellém állt, meghatározta jövőmet. Ma is fülemben cseng biztató szava: „Én segítek elindulni, de neked kell végigcsinálni.”

Amikor köszönetet mondtam neki, azt válaszolta: „Ehhez te is kellettél.”

Az ő példájuk is segített jelenlegi döntésemben. Ha rajtam múlt volna, ez a gondolat előbb beteljesedik. Noémi lányom születésekor egy kisbabát a kórház előtt hagytak. Mivel kicsi lányom nem volt túl étkes, az osztályvezető főorvosnő megkért, hogy a lányom mellett megszoxtatnám-e a kisfiút is. Az agyongyötört baba napról napra erősödött, arca szépen letisztult. Szabad bejárást kaptam a csecsemő osztályra, akkor szopizhatott, amikor akart. Lányommal együtt haza szerettem volna vinni, de az első férjem ebbe nem egyezett bele. Azóta is többször eszembe jut, vajon mi lett a sorsa a kisfiúnak?

Tóth Magdika és férje
Konstantinovic Zoltán

nak?

Most két kicsi hancúrozik körülötted. Családod mit szolt az elhatározásodhoz?

Amikor eljött az ideje, hogy nevelőszülő lehessenek, egyedülálló voltam. A férjem így is mert meg, a lányok pedig nem elle-nezték. Noncsi már kirepült, 24 éves és Jászsáloszentgyörgyön dolgozik a Barkács boltban. Enikő érettségi után kozmetikusnak tanul, lassan ő is kikerül a családi fészek melegéből. Maximálisan

elfogadják a kicsiket. Ma, a férjemmel együtt ők a legfőbb támaszaim, segítenek mindenben, ha megkérem őket. Zoli is támogat erőfeszítéseimben, ha itthon van, ott van mellettem, fürdet, tisztába teszi a kisfiút és terelgeti a kislányt ... A néptáncról sem kellett lemondanom, minden szerdán és csütörtökön Kalla Juditkával együtt megyünk a próbákra, és ha van, a fellépésekre. Enikő pedig megfürdeti, lefekteti a gyerekeket, és vigyáz az álmukra. A kirándulásainkat is össze tudjuk hangolni, legutóbbi horvátországi nyaralásunk csodás volt. A gyerekek jól viselték a hosszú utat, szerették a tengert, Enikővel hajókáztak, nem volt gond velük.

Hogy találtátok meg egymást a kicsikkel?

Nem volt egyszerű. Kötelező felkészítésen vettem részt, tanulnom, vizsgáznom kellett, annak ellenére, hogy lányaimat a legjobb tudásommal, odaadásommal már felneveltem. Utána mehettem az ismerkedésre, a „választásra”. Gyermekként határoztam el, hogy akit a Jóisten legelőször elélem küld, őt fogom választani. Egy barna szemű kislány jött elélem.

Mit élhetett át ez a csöppség előtte, a tisztelt Olvasó el sem tudja képzelni! Pici léptekben ugyan, de azért szépen látszik a fejlődése.

A kislány után elhoztuk az öccsét is. Egy gondozó az ölében fogta, és a kisfiú az ajtónyitásra a hang irányába fordult, és meggyőződése, hogy rám nézett, és engem várt. Azonnal megbabonázott. Ma már nagyon figyelmes, értelmes.

Nehéz feladatot vállaltál, hiszen a saját gyermekünk nevelése sem volt egyszerű, a két kicsit pedig egy rendkívül hátrányos és veszélyeztetett környezetből emelték ki, és bízták gondjaidra.

Fiatalon szerettem volna anya lenni. Az én lányaimnál minden simán ment, hiszen boldogan vártam a megszületésüket. Imádtam otthon lenni velük az első 3 évben, és azóta is szeretek anya lenni, mert minden évnek megvan a maga szépsége. Ha probléma volt, orvosolni tudtuk. De a kicsik esetében minden más! (Erről nem beszélhetek, az Önök képzeletére bízom!) A szakrendeléseken nem egyszer éreztem hátrányát nevelőszülői voltomnak, és a gyermekek neve miatt, ami utal a származásukra. Ez sem tántorít el, hogy segítsem őket.

Enikő

és

Noncsi

(Beszélgetésünk közben a gyerekek érdeklődve figyelnek, a kislány a nevem után is kérdezősködik, és boldogan sétálgat a táskámmal. Kedvesek, aranyosak. Megmutatják közös fényképüket, és elmagyarázzák kit látok a fotón.)

Magdika Míg elnéztem a kicsiket Antoine de Saint-Exupéry

Közös fénykép

egyik versrészlete jutott eszembe.

„Őrizd meg attól a naiv hittől, hogy az életben mindennek simán kell mennie! Ajándékozz meg azzal a józan felismeréssel, hogy a nehézségek, kudarcok, sikertelenségek, visszaesések az élet magától adódó ráadásai, amelyek révén növekedünk és érlelődünk!”

Nem bántam meg, hogy így döntöttem, két nehéz év után is ezt mondom. A válaszom alatt úgy megerősödtem, hogy mindenért, így a kicsikért is keményen tudok harcolni, és bírom a 24 órás szolgálatot a mostani családomnak köszönhetően.

Azt mondják, amibe nem halunk bele, az megerősít. Hálás vagyok Barátainknak, akik mindig mellettem álltak és segítettek, segítenek, de a „nembarátoknak” is, mert erősítik bennem a túlélési ösztönt. Ezeknek az élethelyzeteknek köszönhetem, hogy ilyen ember lettem, amilyen most vagyok.

Összességében elmondhatom, boldog, szerencsés, és 43 évesen egészséges vagyok. Van egy férfi mellettem, aki szeret. Okos, egészséges, két gyönyörű lányom van, akik szeretnek és két kicsit nevelünk, akik nagyon számítanak ránk. Mit kívánhatnék még? Hisz mindenem megvan! Egy idézet jut az eszembe *”Minden nap megszűnik valami, amiért az ember szomorkodik, de minden nap születik valami új, amiért érdemes élni és küzdeni!”* És anyának lenni, tényleg jó... azt kívánom, hogy sokan megtapasztalják ezt az érzést, hogy milyen így is anyukának lenni! (Sajnálom, hogy csonkítani kellett a cikket a gyerekek története miatt, hisz pont róluk szólt volna, és talán többen megértették volna a gyerekek történetét és életét!)

Köszönöm a beszélgetést, és elárulom többször eszembe jutott egy rég hallott mondás:

mely szerint *nem az az édes, aki a világra hoz, hanem aki felnevel.*

Magdika! Minden tiszteletem a Tiéd és Családodé. Legyél ennek a családnak a szeretetet adó sugara, és kapjál nagyon sok örömet és boldogságot.

Zrupkó Ferencné

Hírek a Kapitányokról

A Jászberényi Városvédő és Szépítő Egyesület szervezésében október 6-án a Kapitánykertenél ünnepélyes megemlékezésre került sor a tizenhárom aradi vértanú, és gróf Batthyányi Lajos első magyar miniszterelnök kivégzésének százhatvanötödik évfordulója alkalmából. A Kapitánykertet a Városvédő és Szépítő Egyesület létesítette egykoron, hogy a valaha volt jászkapitányok emlékét megőrizze. Tavaly ősszel arra gondoltak, hogy egy kis bővítéssel itt helyezik el az aradi vértanúk emléktábláját, és a Szent Klára Időotthon kerítése mellé fákat ültetnek az aradi vértanúk emlékére. Korábban ezt a megemlékezést a Fehértói temetőben lévő emlékoszlopnál rendezték 27éven keresztül. Az idén a tavaly ősszel telepített 14

oszlopos tölgy (ez az aradi fasor) és a felállított emléktáblánál került sor a megemlékezésre. Az emléktábla tartalmazza a kivégzett 13 aradi vértanú névsorát és gróf Batthyányi Lajos első miniszterelnök nevét.

A gyásznapon dr. Szabó Tamás Jászberény város polgármestere tartott megható ünnepi beszédet. Emlékezett a dicső történelmi pillanatra, amikor úgy tűnt, hogy a magyar nép szabadsága, önálló államisága megvalósítható. Népből nemzetté válhatott akkor a magyarság. De ez nem tartott sokáig, mert a történelmünk másként alakult. Nekünk, ma élőknek kötelességünk őrizni ezeknek az embereknek az emlékét, minél többet megtudni tetteikről, és arról a korról amelyben életük megadatott. Az ünnepi

megemlékezés után Szántó József apátplébános megszentelte az aradiak emlékére állított emlékművet, és az áldozatok emlékére ültetett 14 darabból álló emlékfásort. Ezután Bolla János a Városvédő és Szépítő Egyesület elnöke tájékoztatót adott arról, hogy az egyesület milyen munkát és feladatokat végzett az emlékhely kialakításában illetve létrehozásában. A folytatásban Bolla János katonadalokkal idézte fel az 1848-49-es szabadságharc időszakát, és a Lehel Vezér Gimnázium Férfi énekkara is emelte az ünnepség színvonalát. Zárásként a hálaadás koszorúit helyezték el a megemlékezők az emléktáblánál.

Nagy Albert
Jászkapitány

Hogy tetszik lenni?

-beszélgetés a Kőhidi házaspárral

Marikát és Gyurit nem kell bemutatnom a tisztelt Olvasóknak, hiszen községünkben mind a ketten vezető állásból mentek nyugdíjba. Marika 2001-ben, Gyuri 1997-ben. Sok idő telt el azóta, és kérdezem, hogy vagytok?

Gyuri: 75 évesen mit is mondhatnék, öregesen.

Erre nem tudok Neked mást válaszolni, öreg a Mátra. Téged a riport előkészítésénél is a műhelyedben találtalak, ott tevékenykedtél.

Gy: Igen, nagyon szeretek dolgozni, és még igény van a munkámra. Tudod, elég sokat betegeskedtem, de rájöttem, nagyon kevés folyadékot ittam. Mivel szeretek az interneten böngészni, több helyen olvastam, hogy minimum két liter vizet kell naponta elfogyasztanunk. Azóta a műhelyembe reggel leviszem a két literes vízzel teli flakont, azt megiszom, és azóta határozottan jobban érzem magamat.

Marika: Valóban jól vagyunk. Sosem unatkozunk. Több civil szervezetben tevékenykedünk, többek között a Nyugdíjasok Egyesületében, én gazdaságfelelős is vagyok, erősítjük a Faluvédő és Szépítő Egyesületet, és több éven keresztül támogattuk a Boldogházi Gyermekekért Alapítványt is. Tagja vagyok a Csillagvirág kórusnak, és nagy megtiszteltetés, hogy egyre több helyre hívnak bennünket fellépésre.

Gyuri! Neked nagy érdemed van a Tájházaunknál is.

Gy: Megkértek, hogy az épülő kemencének a fém munkáit végezzem el, így elkészítettem többek között annak a dupla soros ajtajait, sőt, még a tepsiket is.

Aki téged a helyi Víznő vezetőjeként ismert, nem is gondolta, hogy fém megmunkálással fogod kitölteni nyugdíjas napjaidat, és azt is tudom, hogy az Országos Fémipari Testület aktív tagja vagy.

Gy: Tanult szakmám az orvosi műszerész, majd elvégeztem a szerszámkészítő lakatos iskolát, és amikor 1980-ban a Vízműhöz kerültem, '81-ben lettem ott vezető, elvégeztem a szükséges továbbképzéseket, szakvizsgát Békéscsabán.

Marika! A Te pályád is hasonló ívet írt le.

M: Ápolónő a végzettségem, és amikor '69-ben ideköltöztünk Boldogházára, (Gyurit a gyárba hívták) bár ígértek képzettségemnek megfelelő munkát, de több éven keresztül repaátvevő voltam. Amikor Benkéné Marika néni nyugdíjba ment, lettem az Alsójárásügyi Takarékszövetkezet helyi kirendeltségének vezetője. Ez újabb két év iskolát jelentett. 27 év után jöttem nyugdíjba, és ma is szívesen emlékszem volt munkatársaimra: Ficzeréné Terikére, Főzerné Icusra, Szabóné Terikére, Tóth Jenőnére és a jelenlegiek közül Guginé Elluskára és Szappanos Anikóra, aki az utódom lett. Nagyon jól össze tudunk dolgozni. Az „őskorban” az alsó-

Kőhidi házaspár

jászságiakkal – Répási Ferenc jánoshidai egységben dolgozó „kulturfelelős” vezetésével nagyon sokat jártunk kirándulni, és ez a szenvedélyünk azóta is megmaradt Gyurival. Sokat járunk külföldre, ismerkedünk különböző országok nevezetességeivel, szokásaival, regenerálódni pedig évente eljutunk Hajdúszoboszlóra és Gyulára.

Gyuri, én másik hobbidról is tudok, hiszen azt, hogy most a strandunk olyan „ámyas, ligetes”, többek között Neked is köszönhetjük.

Gy: Még Szegeden dolgoztam, amikor egyik szőregi munkatársam elhívott, hogy segítsék neki a rózsakertészetében, ott szerettem meg a növényeket. Így a strandon kisfaiskolát hoztunk létre, a jászberényi kirendeltség is segített csemetefákat beszerezni, támogatták elképzelésemet. Munkatársaimmal, Mizsei Pistával, Pap Ferivel, Gömöri Imrével tudtuk a mai képet kialakítani. A növények gondozása itthon is rám hárul, főlánk is van. Marika a

virágokért felelős.

Az utóbbi időben a „fűtő mesteri címet” is megkaptad.

M: Amikor a kemence elkészült, be kellett üzemelni. Gyurit kérték meg rá. Bizony nem volt egyszerű, és máig sem az, mivel az alapoknál gondot tapasztaltunk. A légtér felmelegszik, de az alja nem jól tartja a meleget, nem jól süt. Így egy-egy ünnepi készülődésnél (Civil nap, Szeretlek Magyarországot rendezvény, nyugdíjas összejeövetel) többször is rá kell fűteni. De ezt már Gyuri valóban mesterfokon végzi! Rájött, hogy csak fával tartós a meleg, azóta csak rá merik bízni a fűtést. Mi, asszonyok pedig az étkeket készítjük elő, kedvencünk a kenyérlángos, de a csirke is szép ropogóra sül a kemencénkben.

Lányaitokat tanítottam, merre vannak most?

M: Katika a tápiógyörgyei Pszichiátriai Otthonban igazgatóhelyettes, főnövér, Mariann pedig Jászberényben a Birgés cégnél, a Ferro-Press Fémipari Szolgáltató Kft.-nél.

Gy: Öt unokánk van, egy fiú és négy lány. Mióta megnőttek, ritkábban jutnak el hozzánk, ezért is tudunk több időt szakítani az utazásra, az olvasásra. Elárulom, hogy Marika aktív tagja a Községi Könyvtárnak, és nagyon szereti a könyveket, a rejtvényeket. Én az interneten böngészek, és különösen érdekelnek az egészség megőrzéssel kapcsolatos írások.

Ezeket nem csak olvasod, hanem családotban terjeszted is, és jó példával jársz elől. Nem véletlen, hogy korotokból 10-15 évet letagadhatnátok. (Elárulom kedves Olvasóinknak, hogy Marika és Gyuri 50 évvel ezelőtt kötöttek házasságot.) Mindannyiunk nevében kívánok Nektek nagyon jó egészséget, boldogságot, fizikai és lelki fiatalaságotok pedig legyen számunkra követendő példa.

Zrupkó Ferencné

Régen volt – hogy is volt?

A Csikos 83. számú tanya lakói voltak...

Csikosi emlékeket keresve a boldogházi tanyavilágról szóló kötetben találtuk a következő visszaemlékezést, ami a népes Szatmári család történetének néhány fontos emlékét idézi fel. Egyben talán arra is felhívja a figyelmet, hogy érdemes időben kérdezősködni, beszélgetni idősebb családtagjainkkal régi történetekről, a rokonságról – amíg mesélhetnek nekünk ...

Gyermekkoromban sokat jártam a Csikosba, ahol a nagyszüleim éltek, nagyapám sokat mesélt a családról és a régi világról.

A Szatmári család legrégebbi tagja Lajosmizséről költözött a Csikosba. Őt Szatmári Pálnak hívták. Fia, Szatmári Lajos 1885-ben kötött házasságot. Legidősebb fia, Demeter, már a Csikos 83. szám alatti tanyában született. Kisebb fia Mihály volt.

Szatmári Lajos (1859-1948) és felesége Erős Erzsébet (1865-1939) a csikosi tanyán két mangalica házi sertéssel.

E két testvér alapította meg a később népessé vált Szatmári családot. szerencsésen túléltek az első világháborút, majd a hazatérés után a tanyán kezdtek el gazdálkodni. Innen a tulajdonukban lévő Case traktorról, a búza kinyerésére szolgáló cséplőgépről, valamint annak üzemeltetésére szolgáló szén vásárlásáról való iratok maradtak fenn. A dokumentumokat böngészve egy viszonylagos jólétben élő, bémunkásokat is foglalkoztató tanyasi gazdaság mindennapjai tárulnak elénk. Mind a két testvér (Demeter és Mihály) megnősült, de az utóbbinak nem született gyermeke. Ennek a jó módú Szatmári családnak – mint annyi más középgazdálkodó tanyasinak is – az 1945 utáni változások törték kerébe a boldogulását. Előbb a Case traktor, majd a cséplőgép elvételevel lehetetlenítették el a gazdálkodásukat. Az 1950-es években már a hatóságok megsabták, hogy milyen terményeket ültessenek el, és ebből miket kellett beszolgáltatni az állam számára. Miután a gyerekek felnőttek, elköltöztek a környező városokba és községekbe (Jászberény, Jászsó-szentgyörgy, Jászapáti, Újszász, Abony és Jászboldogháza), már csak az öregek laktak a tanyán. Ide jártunk mi ki a családdal, vagy

Jászsó-szentgyörgy felől a Zagyva-gáton, vagy a Hatvan-Szolnok vasúti szakasz azóta megszűnt „Tápiómajor” nevű megállójánál leszállva a vonatról, onnan pedig lovas kocsin a kb. 4 km-re lévő tanyára. Jászboldogházán 1973-ban készült el az Újtelep 836 (napjainkban József Attila u. 14.) szám alatti épület. A Községi Tanács 1978-ban kötelezte a családot, hogy bontsa le az üresen álló tanyát, ami akkoriban csak részben történt meg. Én még emlékszem, hogy az 1990-es években is csákányoztuk a vastag vályogfalakat, melyek csak ekkoriban tűntek el végleg a föld színéről, hogy helyükbe kukoricát és lucemát ültessenek. Érdekes viszont, hogy a mezőgazdasági termelősövetkezet által betagosított 17 magyar holddal szemben, maga a tanyahely sohasem került ki a család tulajdonából, azt mindig mi műveltük. Az 1990-es években a kárpótlási törvény után az egyes leszármazottak kárpótlási jegyet kaptak, melyet ki-ki elgondolása szerint pénzre, vagy földre váltott. Mivel magam is szeretem a régi időket kutatni és megismerni, már gyermekkoromban is mindig kíváncsian kérdezgettem az öregeket, hogy mik történtek annak idején velük? Sajnos csak 10 éves voltam, amikor apai nagyapám meghalt, így őt még nem tudtam igazán kifaggatni. Meg félttem is attól a nagy bajsú, seprút és kosa-
rat készítő „bácsitól”, aki a verandán üldögélt egész nap.

Balról jobbra a képen: Szatmári Demeter (1890-1975) és felesége Csikvölgyi Rozália (1900-1963), Szatmári Mihály (1894-1952) és felesége Szabó Amália (1900-1989)

Szatmári Tamás

EZERNYI ÖLTÉSSSEL

Papp Lajosné Marika néni három gobelinjét mutatta be a kiállításon. Mint elmondta, iskolás korában tanult meg kézimunkázni, és mindig a hímzés különféle változatai vonzották leginkább. Horgolni, kötni sohasem szeretett.

A gobelin iránti „szerelem” akkor kezdődött, amikor egyszer a jászberényi nagynénjénél látott egy számára szokatlan öltésekkel készült nagyméretű képet, ami nagyon megtetszett neki. Egy hegedűs nőt ábrázolt a kép, és még ma is emlékszik szőke hajára, különlegesen szép ruhájára.

Nagynénje megtanította a gobelin készítését, és ő elsőként egy kicsiny képet varrt ki, majd egy díszpárna következett. Aztán, mint mondja, nekibátorodott, már nagyobb képeket is készített. Nagyon megszerette a gobelint, különlegesenek találta, hogy egy előre megfestett képhez kell a színeket összeválogatni. Szerinte egyszerű, hiszen „csak ferdén kell öltögetni, és a színeken sem kell gondolkodni”. A hímzés és a gobelinkészítés között az volt a fő különbség, hogy míg a hímzést bármikor abbahagyta, ha egy gobelint elkezdett varrni, addig nem tudta letenni, amíg el nem készült. Idegnyugtónak tartja, és nagy öröm, amikor elkészül egy-egy szép munka.

Marika néni szobáit és a konyhát a gobelinek mellett hímzett párnák, kisebb nagyobb terítők, kivarrott képek sokasága díszíti. Van közöttük különleges, lapos öltéssel készült hímzés is, amit maga rajzolt és varrt ki. A varrás, hímzés általában téli időtöltés volt, hiszen a nyári munkák mellett erre nem jutott idő.

Ma már inkább csak nézegeti régi munkáit, melyek mindegyikéhez valamilyen emlék fűződik, ami főként a gyerekekhez kapcsolódik. Míg ők tanultak esténként, gyakran 10 órá-

ig is, Marika néni kézimunkázott mellettük, „hogy el ne aludjanak”. Derűs egyéniségéhez, vidám alaptermészetéhez jól illenek az élénk, tarka színek, az olykor merész színösszeállítások.

Ezúton is jó egészséget kívánunk Marika néninek, és hogy őrizze meg optimista szemléletét, minden iránti érdeklődését és aktivitását.

Papp Izabella

50 ÉVES JÁSZBOLDOGHÁZA POSTA ÉPÜLETE

Magyarországon a XVI. századig a királyok üzeneteit, rendeleteit a hírnökök és futárok vitték szét az országban. Emellett a vármegyék és a főurak is működtettek saját hírvivő szolgálatot a saját területükön. A tehetősebb magánszemélyek azonban csak a vándorokkal és kereskedőkkel tudták üzeneteiket továbbítani. Később úgynevezett községi gyalogos és lovas küldöncszolgálat is kialakult, amellyel a községek vezetői érintkeztek egymással.

1526-ban I. Ferdinánd magyar király megbízást adott a Taxis-családnak a Bécs és Pozsony közötti rendszeres postajárat működtetésére. Ez volt a posta megalakulásának időpontja. A történelmi Magyarországon működő posta később hűbérként a Paar család birtokába került, majd a Rákóczi-szabadságharc idején a fejedelem fennhatósága alá tartozott. 1722. július 1-jén III. Károly állami kezelésbe vette a postai szolgálatot, állami monopóliummá nyilvánította a levélszállítást. Az Osztrák-Magyar Monarchia idején a postát Bécs irányította.

A posta, megalakulásától kezdve több jelentős változáson, fejlődésen ment át. 1848-49-ben kísérletek történtek az önálló magyar posta megteremtésére, de ez eredménytelen volt. 1847 decemberében Pozsonyban üzembe helyezték az első Morse féle távíróállomást. 1855-ben minden településen megkezdődött a levelek házhoz kézbesítése, a magyarországi vasútvonalakon megindult a rendszeres mozgóposta forgalom. 1817-ben helyezték ki az első levélszekrényeket. 1938-tól folyamatos létszám és területi fejlesztés jellemezte a Magyar Postát, amelyet a második világháború lerombolt. A háború után fokozatosan állt helyre a szolgáltatás, amely 1952-ig tartott. Ebben az időszakban egyre több kisebb településen nyitottak postát, postaügynökséget.

1873-ban átadták a forgalomnak a Szolnok és Hatvan közötti vasútvonalat. Később a Posta ezen a vonalon is elindította a mozgópostajáratot. A mozgópostajáratok indulásakor Jászboldogháza még nem rendelkezett postával. A Posta és a MÁV közötti megállapodás szerint a Szolnok-Hatvan között közlekedő 120-as és a Hatvan-Szolnok között közlekedő 119-es mozgópostától a vasúti szolgálattevő vette át a településre szóló küldeményeket. Kézbesítés nem volt, a küldeményeket a vasútállomáson, az állomásfőnöki irodában – hivatalosan – naponta 8 és 10 óra között vehették át a címzettek, de a MÁV szolgálattevői ezen túl is kiadták a küldeményeket. Általában az ott megjelent személyek értesítették azokat a címzetteket, akiknek levele érkezett. A Tápióba szóló leveleket a szolgálattevő átküldte Tápiómajor megállóhelyre. A boldogházi gazdák a megtermelt javaikat a jászberényi hetipiacon értékesítették.

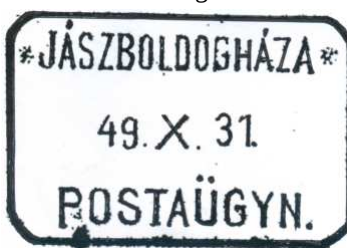
Pénteki napokon tehát sokan utaztak Jászberénybe, és a vonatjegy vásárlásakor érdeklődtek a postai küldemények után is. A postaügynökséget ellátó MÁV dolgozókról csak 1936-tól vannak adataink. 1936-1945-ig Vass Pál MÁV állomásfőnök látta el a postaügynökségi feladatokat. Az új állomásfőnök 1945 augusztusától Kovács Béla lett, aki átvette elődjétől az ügynökségi feladatokat, és az önálló posta-

ügynökség megnyitásáig végezte.

1946-ban vált önállóvá a település. Ebben az évben alakult meg a helyi közigazgatás, és a templom melletti közösségi épület lett a Községháza. 1946 decemberében Kovács Béla a vasútállomásai postaügynökség kezeléséről lemondott. A település főjegyzője, annak érdekében, hogy a postai szolgáltatás ne szakadjon meg, kéréssel fordult a Debreceni Postaigazgatósághoz, hogy a községben a vasúttól függetlenül működjön tovább a postaügynökség. A Postaigazgatóság 1947-ben létesített postaügynökséget a településen, amelyet a Községháza épületében helyeztek el. A visszaemlékezők elmondták, hogy a helyiség kb. nyolc négyzetméter volt, és a folyosóra nyíló kezelőablaknál történt az ügyfelek fogadása. Az ügynökség berendezése igen szerény volt. Két asztal, négy szék, ruhafogas, lavór állvánnyal, vizeskanna. A biztonságot egy kisméretű vasláda biztosította, amelyben a postai értékcikket, készpénzt, a bélyegzőt helyezték el.

A postaügynökség első vezetője Koncsik István helyi lakos volt, aki a jakabi tanya 33. szám alatt lakott. Az első időszakban a címzettek ugyanúgy az postaügynökségen vehették át a postát. Ebben az időszakban a postaügynökség telefonközponttal még nem rendelkezett. Ha valakinek sürgős ügyben kellett telefonálni, ugyanúgy mint a korábbi időszakban, csak a MÁV telefonhálózatán lehetett elérni a hívottat. Telefonhálózatot és a postai központot, csak 1948 tavaszán építették ki. Igen nagy jelentősége volt annak, hogy a Községháza és még néhány közület telefont kapott.

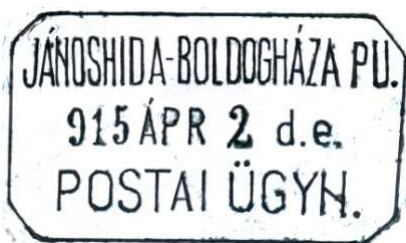
A település első kézbesítője, akkori nevén küldönce, Kohári Vendel volt. Belterületen látta el a kézbesítői szolgálatot, míg a külterületen a Községháza két dolgozója – a mezőőrök – kézbesítették a küldeményeket. 1947. november 16-tól Kerekes Imre volt a belterületi kézbesítő. 1950 októberében Jászfákóhalma posta vezetője elhívta egyesített felevőnek, így helyette az öccse Kerekes András látta el a kézbesítést 1951 novemberéig.

1948 tavaszán Koncsik István megbetegedett, és a posta vezetését Oláh Gizella vette át, aki Alattyánról érkezett a településre, és 1951 februárjáig dolgozott a községben. Közben a postaügynökség forgalma rohamosan növekedett, majd az

ügynökséget átminősítették I. osztályú postává. Oláh Gizella távozása után a posta új vezetője Esztréng Istvánné Somogyi Erzsébet lett, akit mindenki csak „Postás Böskének” hívtak.

Az 1950-es évek elején a Községi Tanácsnak szüksége volt a postaügynökségnek bérbe adott helyiségre, az ügynökség új bérleménybe költözött. A vasútállomással szemben, a Vasút út 18. szám alatt, a Sánta Istvánné féle házban bérelt a posta egy épületrészt. Ez a bérlemény jobban megfelelt a postai követelményeknek, de biztonsági szempontok szerint kifogásolható volt, mert a főépülethez toldott féltetes melléképület volt. Az épületben 1,5x4 m-es részt alakítottak ki a közönség részére és kb. 3x4 méteres volt a hivatali rész. Egy nagy előnye viszont volt, hogy a vasútállomástól a múút

választotta el, és száz méteren belül lebonyolítható volt a mozgópostákkal történő zárlatsere – a postai küldemények fogadása és továbbítása.

1957 körül Esztréngáné távozott a postától, és a vezetői teendők ellátására Kunmadarásról érkezett rendszeres helyettes, Bánhegyesiné (keresztnevét nem sikerült felkutatni) látta el a posta vezetését. 1960 nyarán ő is távozott. Ezután több hónapot helyettesített a postánál Telek Erzsébet rendszeres helyettes. A Debreceni Postaigazgatóság

kérte, hogy vállalja el a posta végleges vezetését, de nem akart a községben letelepedni. A postaigazgatóság pályázatot írt ki Jászboldogháza posta vezetői munkakörére. Így került sor arra, hogy e sorok írója 1961-ben megpályázta a posta vezetését, majd a postaigazgatóság elfogadta a pályázatot. 1961. december 6-án a Debreceni Postaigazgatóság Sz-504/1961. sz. irata alapján megbíztak Jászboldogháza posta vezetésével, és 1961. december 21-én véglegesítették a megbízást.

Átvettem a négyszemélyes (egy tiszti, három kezelői munkakörös), akkor már II. osztályú posta vezetését. Jászboldogháza község ekkor már a „jobb módú” jász települések közé tartozott. Jelentős levél- csomag, pénz- és távbeszélőforgalma volt. Ugyancsak jelentős volt a községbe érkező hírlapok darabszáma is. Az Aranykálász jól működő termelészövetkezet volt, jelentősen emelte a posta forgalmát minden téren. Különösen a távbeszélő forgalom emelkedett. A megnövekedett forgalmat viszont egy korszerűtlen – Újszász-

A posta dolgozói 1957-ben:
Muhari István, Rigó Istvánné,
Bánhegyesiné, Csirke András.
Háttérben a féltetős épület a posta.

Jászboldogháza-Portelek-Jászberény – felfűzős áramkörön kellett ellátni, ami azt jelentette, hogy egy vonalon bonyolították le az említett települések az összes induló, érkező és átmenő beszélgetéseket. A beszélgetések kézi kapcsolására vonatkozó adatait nem részletezem, mert a mai digitális világ emberei el sem hinnék, hogy milyen nehézségek árán jött létre egy-egy beszélgetés.

Az 1950-es évek elején már két külterületi kezelője volt a településnek. Csirke András a település nyugati, Muhari István a keleti részén volt külterületi kezelő. Csirke Andrásnak hiányzott a jobb keze. Fél kézzel, kerékpáron látta el a több mint 25 km-es külterületet. Az önállósodás után viszonylag gyorsan fejlődött a belterület, mert a tanyán lakók beköltöztek a belterületre. Gyorsította a beköltözést az is, hogy a csikosi és a tápiói részt több esetben elöntötte a Zagyva és a Tápió folyó. Szükségessé vált egy belterületi kézbesítő alkalmazása Rigó Istvánné személyében. Az 1960-as évekre a posta forgalma jelentős mértékben megnövekedett. A forgalom lebonyolítása a kis bérleményben egyre nagyobb gondot jelentett. A postaigazgatóság tervében szerepelt az új posta építése, de mindig akadt olyan helység, ahol sürgősebb volt az építkezés.

Említettem, hogy a posta egy féltetős bérleményben működött. 1963 tavaszán az esőzések következtében az épület eleje leomlott. A postaigazgatóságnak soron kívül új postát kellett építtetni. A Községi Tanács a Kossuth u. 14. szám alatt biztosított telket, és 1964-ben a község új korszerű postaépületet kapott. A „hivatali” részben az akkori követelményeknek megfelelő közönségváró, felvevői és raktárhelység kapott helyet. Az új épületben két szoba, konyhaszolgálati lakást kapott a postavezető. Az 1960-as évek elején a posta forgalma fokozatosan növekedett, és lehetőséget kaptam egy részmunkaidős foglalkoztatására.

1964. április 1-jével vettem fel Muhari Ferencné második munkaezrednek, aki elsősorban a távbeszélő-szolgálatot és az egyesített felvevői szolgálatot látta el. Ettől az időponttól napjainkig kétszemélyes a posta.

A sors úgy hozta, hogy 1962-ben megnősültem. A feleségem a Szolnok 5. számú postán szintén postavezető volt. Jászboldogházáról naponta ingázott Szolnokra. Úgy határoztunk, keresünk egy olyan postát, ahol együtt dolgozhatunk. 1965-ben megpályáztam Marfű III. osztályú posta vezetését. Megkaptam, és a Postaigazgatóság 9893/1965. 2. o. ügyirátával 1965. november 15-től megbízott a posta vezetésével.

Távozásom után a jászboldogházi posta új vezetője Molnár

Az új posta első vezetője – Fózer Vendel

Az 1964-ben épült posta és szolgálati lakás

Istvánné lett, aki 1996-ig vezette a postát. A második dolgozó továbbra is Muhari Ferencné volt, aki 1977. január 27-ig dolgozott együtt Molnárnéval. Muharinét ekkor Jászberény 1. számú postához helyezték át. 1996-ban a posta vezetésével Pintér Andreát bízták meg, aki napjainkban is vezetője a postának. (Pintér Andrea tanítványom volt a szolnoki Vásárhelyi Pál Közgazdasági és Postaforgalmi Szakközépiskolában.) Amikor Pintér Andrea gyesen volt, Szanyiné Polyák Erika (szintén tanítványom volt) helyettesítette. Polyák Erika is gyesre távozott, az újabb helyettesítő vezető Tóth Éva volt. Muhariné után második munkaerőként dolgozott a postánál még Balla Jánosné, Orczi Imréné, Rácz Mária. 1997-től a második munkaerő Hagyoné Szabó Erika.

Az 1970-es években a tanyák száma rohamosan csökkent, a belterületi házak száma pedig ugyanannyival növekedett, mert a lakók beköltöztek a községbe. Fokozatosan megszüntették a külterületi kezelőszolgálatot. Csirke András nyugdíjba vonulása után Gömöri János már csak négy órában kézbesített külterületen, és négy órában segített Rigó Istvánné belterületi kézbesítőnek. Muhari István nyugdíjazásával megszűnt a külterületi kezelőszolgálat, és a belterületi kézbesítést

két kézbesítő látta el, és látja el napjainkban is.

Kézbesítőként dolgozott a postánál még Oláh Béláné, Zrupkó Antalné, Szórád Istvánné, Tóth Gézné, Babinyecz Katalin, Velkei Lászlóné.

2009. szeptember 24-től a község postáját privatizálták, és Postapartner néven nyújtja tovább a szolgáltatásokat. A Postapartner javította a munkakörülményeket, mert az addigi manuális munkát számítógépes rendszerrel váltották fel. Gyorsabb lett a munka, sokkal egyszerűbb lett a postai számadások elkészítése. A Postapartner viszont 2011 januárjától szűkítette a nyitvatartási (9-16. óráig) és a kézbesítési időt, ami változást hozott a létszámban is. Az akkori két kézbesítő, Velkei Lászlóné és Babinyecz Katalin nem egyeztek bele, hogy csökkentsék a munkaidejüket, nem írták alá az új szerződést, távoztak a Postapartneről. Napjainkban Turócziné Teréki Erika és Kiss Ildikó látja el a belterületi kézbesítést.

Az ötvenéves postaépület mára megkopott, rászolgált egy alapos külső, belső felújításra. Bízom benne, hogy az egyre jobban fejlődő és szépülő Jászboldogháza postaépületét is megépítik a közeljövőben.

Fózer Vendel

Strand Napló 2014

Elmúlt a nyár, eltelt öt év. Az ötödik évünket zártuk a felújításunk óta.

Nem nagy idő, de egy strandfürdő életében az. Minden évben megfelelni az elvárásoknak, mindig újat adni.

Úgy gondolom ez sikerült, a számok minket igazolnak. Az eltelt 5 év alatt 50.000 vendég választotta kicsiny strandunkat.

Fotó: Babinyecz J.

A tavalyi szezonzárást követően ismét nagy munkálatok kezdődtek. A legnagyobb feladat a térköves bejárati út megvalósítása illetve a szociális épületekhez futó járda kialakítása volt.

Ezen feladatot teljesítettük és idén nyáron már az új úton lehet megközelíteni a medencéket.

A szezon kezdésünk május utolsó hétféjére esett, már hagyománnyá vált Civilszervezetek napjával kötöttünk egybe.

Fotó: Babinyecz J.

Yoko party
jaszboldoghaza.hu

A rendezvényt rengeteg program, színpadi előadás illetve zenés fellépés tette ismét felejthetlenné.

A nyár elejétől úszásoktatáson vehettek részt az úszni vágyó kisgyerekek.

Három alkalommal került megrendezésre éjszakai fürdőzés-sel egybekötött Yoko Party.

Fotó: Tóth A.

A nagyon nagy érdeklődésre való tekintettel jövő évben folytatjuk esti rendezvényinket.

Táborhelyet biztosítottunk, táborokat szerveztünk, melyek jó hangulatban teltek.

A helyi sportegyesület által megrendezésre került a homok foci pályán az II. Jászboldogházi Strandfoci kupa.

Megnyitottuk kempingünket a táborozni vágyó vendégeink előtt. Az idei évben sátor tábor tudtunk biztosítani. Jövő évtől már 36 férőhelyes téglá építésű épületek szolgálják vendégeink igényeit.

A nyár folyamán semmi rendkívüli intézkedést nem kellett tennünk, üzemelésünk folyamatos volt.

Köszönjük, hogy megtiszteltak és minket választottak ebben az évben is. Bízom benne, hogy jövőre ismét találkozhatunk. Ezúton szeretném még megköszönni a segítő civilszervezetek illetve munkatársaimnak kitartó és önzetlen munkájukat.

Szőllősi Péter

Velünk történt ...

Születésnap megkezdés

Édesanyám, Besenyi Józsefné 2014. február 14-én Bálint, Valentin napján ünnepelte 80. születésnapját. Kis családjunk készült a kerek évfordulóra, felmerült a meglepetés kérdése. Ő ezt sejtve mondta: - Ne költsetek, ne vegyetek semmit, van itt minden, csak gyertek!

Születésnapja előtt nem sokkal megoldódott az „ajándék” kérdése. Február 14-én a virág és a torta mellé igazi meglepetést kapott: leendő dédunokája szeptemberi érkezésének hírért. Őszintén meglepődött, és tiszta szívből örült a híreknek, amivel nekünk is nagy örömet okozott. Még akkor elhatároztuk, hogy ezt a kerek évfordulót nagyobb családi és baráti társasággal is megünnepeljük. Erre május elején került sor, egy emlékeztető, jó hangulatú közös ebéddel. Az igazi csoda kicsit még váratott magára, de szeptember 23-án Nimród személyében megérkezett.

Kicsi dédunokájával együtt kívánunk erőt, egészséget, boldogságot, a Jóisten sokáig éltesse őt családjának körében!

Mártáné Besenyi Magdolna

Könyvtári Hírek

Könyvtárunk ebben az évben 5. alkalommal csatlakozott az Országos Könyvtári napok rendezvénysorozatához.

Október hónapban a 2. osztályos tanulók múltunk tárgyi emlékeivel ismerkedtek a Tájházban. Köszönjük Besenyi Józsefné Jolánka néninek a tárlatvezetést.

„Egészségünk érdekében” Faragó Józsefné vérnyomás-, vércukormérést végzett, tanácsaival segítette a könyvtárba érkezőket, köszönjük munkáját.

„Olvas Jászboldogháza” címmel, a gyermekekkel meséket olvastunk október 17-én, 38 diák, országosan 1348-an olvastak.

Folyamatosan érkező új könyvekkel, hírlapokkal, folyóiratokkal várom az olvasókat:

A macska - macska tartók magazinja; Baba magazin - tanácsadó magazin újdonsült szülőknek; Blikk nők konyha - a mi receptjeink, Dekorációs ötletek - szezonális barkácsolás, Dörmögő Dörmötör - kulturális gyereklap, Eső - irodalmi lap, Hvg - gazdasági, politikai hírmagazin, Képes sport - hetente megjelenő sportmagazin, Kismama - babavárástól az óvodáig, Könyvtári levelezőlap - könyvtárosoknak szóló szaklap, Monster High - A Szörnyszülött szörnysuli, Nők lapja - heti női magazin, Őstermelő - gazdálkodók lapja, Pozitív gondolkodás - életmód magazin, Szabad föld - a magyar vidék lapja, Új Néplap.

Szeretettel várom az Olvasókat!

Pappné Turóczi Henrietta

Beszámoló Jász Barát Társaságok Vezetőinek X. Jubileumi Fórumáról

Mottó: A jászok őrzik identitásukat és hagyományait.

A X. jubileumi rendezvény házigazdája a Jászberényi Városvédő és Szépítő Egyesület, a helyszín az igazán kuriózumnak számító Szikra Galériában volt. 2014. október 11-én a BOLDOGBT Egyesület képviselőjében Besenyi Vendellel vettünk részt ezen az egész napos programon. A fórum házigazdája, az Egyesület Elnöke Bolla János úr köszöntötte dr. Szabó Tamás polgármester urat, Borbás Ferenc jászkapitányt, a megjelent előző jászkapitányokat és a települések szervezeteinek képviselőit. Megköszönte a térség országgyűlési képviselőinek azt, hogy a Redemptio napját Emléknappá nyilvánították. Ez dicső eredménye a térség összefogásának.

Ezt követően a Polgármester és a Jászkapitány urak méltatták a települési szervezetek és a Fórum munkáját, további sikereket kívántak tevékenységükhöz.

A Fórum 10 éves munkáját Magyar Alíz koordinátor ismertette és értékelte.

Tíz évvel ezelőtt 7 település (Jászboldogháza, Jászfényszaru, Jászárgó, Pusztamonostor, Jásztelek, Jászárokszállás, Jászfákóhalma) elszámzottainak vezetői összegyűltek, hogy tapasztalataikat egymásnak átadják, továbbá segítséget tudjanak nyújtani a többi településen is a hagyományörző feladatok megszervezéséhez.

A mottóban megfogalmazott alapértéseknek megfelelően céljuk volt a közös programok szervezése, a települések építészeti és kulturális értékeinek bemutatása, a múlt emlékeinek megőrzése. A Jászság híres, alkotó személyiségei munkáinak, vagy emlékének méltó bemutatása, a jász települések összetartását megmutató emlékek megőrzése, vagy új jelképek készítése. Későbbi fórumokon csatlakoztak a társasághoz Jászdóza, Alattyán, Jászberény, Jászkisér és Jánoshida.

A koordinátor asszony elmondta, hogy a Fórum rendezvényeit támogatják a települések polgármesterei és a jászkapitányok. Minden fórum egy felfedezés volt. A mostani fórumra előző helyszínek házigazdái emléktáblákat hoztak magukkal. Ezt követően Bolla úr vezetésével nevezetességek megtekintésére került sor.

Elsőként a Kapitánykerthez sétáltunk el, melyet 2001-ben a millennium évfordulója tiszteletére, a Városvédő és Szépítő Egyesület a Szabadtéri Színpad és a Zagyva folyó által körbezárt parkban készített. 17 féle fát ültettek, és mészkőre helyezett emléktáblákra vésték a régmúlt jászkapitányok neveit. Tovább sétálva elhaladtunk az Aradi Vértanúk tiszteletére ültetett fák mellett. Így értünk a Ferences templom és Kolostor műemlék együtteshez. A kapuban már várt bennünket Vargáné Deme Katalin igazgatóasszony a munkatársaival, akik ismertették a

szociális otthon működését, a gondozási egységeket és bemutatták a csodálatos műemlékeket.

Útban a kolostor felé a 2012 végén felállított 7,38 méter magas fénykereszt előtt álltunk meg, mely az országban az elsők között őrködik- Jézus Krisztus oltalma által - a térségünk felett. A kolostor tágas refektóriumában – napközben ebédlő – a társaságot kedves vendégvárás fogadta. A kolostor a ferences atyák 1950-es szétszóródása utáni évektől szociális otthonként működik. Kezdetben idős szerzetes nővérek gondozására, jelenleg világi hívőknek nyújtanak ellátást, mert sajnos most már csak egy nővér él az otthonban. Megmutatták nekünk az otthon lakóinak hitéletét kiszolgáló kápolnát és az igényes kulturális eseményeknek is helyet adó quadrumot, nevezetesen kútjával a közepén. Végül megérkeztünk a Ferencesek templomába. Itt Sisa Menyhért kántor úr részletes ismertetőt tartott az eredetileg góti stílusban épült, később a XVIII. század elején barokkosított, eredetileg Jézus Neve Templomról. A kántor úr teljességre törekvő előadása kiterjedt a gyönyörű 1523 síppal rendelkező késő-barokk orgonaszekrényre is. A kézi és gépi működésű orgona teljes története mellett káplán úr megörvendeztetett minket nagyszerű játékaival és élvezhettük az orgona csodálatos hangját.

A Szikra Galéria Tanácskozó Termébe mentünk a jászfákóhalmai születésű grafikus művész, Szabó Szabolcs kiállításának megnyitójára. A legtöbb gyermek ismeri, egyik jelentős munkáját a „Vízipók csodapók” mesefilmjét.

A X. Fórumra a Jászberényi Városvédő és Szépítő Egyesület irányításával megszervezték a „Szülőföldünk a Jászság” címmel a jászsági általános iskolások részére vetélkedőt, melyen 75 gyermek vett részt. A fórumon hirdették ki az eredményt. Az első helyezést a Jászberényi Nagyboldogasszony Katolikus Általános Iskola diákjai érték el. Második helyezettek az alattyáni, harmadikok pedig a jászfényszarusi tanulók lettek. Sajnos, iskolás fiataljaink nem értek el helyezést ezen a vetélkedőn. Bízunk benne legközelebb sikerülni fog, hiszen oly sok kiváló helyi és jászsági történetkutató falubéli.

Záró akkordként a Szikra Galéria, jászsági festők gyűjteményének állandó kiállítását nézhettük meg, a tulajdonos Szikra István műgyűjtő vezetésével. Rendkívüli figyelmességgel mutatta be a nagypolgári stílusú, korabeli berendezések, bútorok között elhelyezett igényes gyűjteményt.

A Fórum, teljesítette a feladatát: Egy új felfedezés volt. Motiválta a résztvevő társaságokat még több és tartalmasabb munkára. A következő fórum rendezésének lehetőségét Jánoshida kapta meg.

Pappné Berkó Aranka

Háziorvosi Rendelő tájékoztatója!

Értesítjük a tisztelt Lakosságot, hogy ismét lehetőség lesz gyógycipő készíttetésre.

2014. december 17-én 16 órakor

Szükség esetén gyógyászati segédeszköz írátható (Pl. járókeret, támbot, lúdtalpbetét stb.).

**Érdeklődni vagy jelentkezni
Kerekes Istvánnénál lehet a rendelőben.**

RÓLUNK ÍRTÁK

Jászsági Mozaik, 2014. szeptember 25.

A STABILITÁS MELLETT FEJLESZTÉSRE IS VOLT LEHETŐSÉG

Sikerült megvalósítanunk azokat a célokat, amiket korábban a ciklusprogramban megfogalmaztunk közösen a képviselő-testülettel – mondta Szűcs Lajos, Jászboldogháza polgármestere. – Mindezt nagyon sok alkalommal a civil szervezetekkel együttműködve tudta megvalósítani az önkormányzat.

A településen évről évre kikéri a helyi közösségek véleményét a legfontosabb feladatokról, kéri a javaslatokat, ráadásul a megvalósításban is együttműködnek. – A településfejlesztés és a szolgáltatások területén egyaránt vannak olyan eredmények, amit közösen tudtunk elérni – tette hozzá a polgármester. – A belvíz elleni védekezéshez például eszközbeszerzésre nyert pályázatot korábban az Önkéntes Tűoltó Egyesület és a Polgárőrség. Közel húsz millió forintot költöttünk el gépekre, berendezésekre. Ez utóbbiaknak, az elmúlt hetekben is rendkívül nagy hasznát vette a település.

A strandfürdő fejlesztésében is együttműködtek a civilekkel. Mintegy 25 millió forintot nyert a Boldogházi Gyermekért Alapítvány, illetve a Jászboldogháza Ifjúságért Egyesület, amellyel hozzájárultak a kempingben tábori szálláshelyek kialakításához, valamint többfunkciós (belvíztározó, csónakázó tó, illetve akár még halastavat is kialakíthatnak) tó létrehozását is megkezdtek. Nemrégiben a Polgárőrségnek sikerült pályázati támogatással egy kilencszemélyes mikrobust vásárolni azt követően, hogy együttműködést kötöttek az üzemeltetés közös vállalatára. Az önkormányzat beruházásában több fejlesztés is megvalósult. Az egyik legjelentősebb az orvosi rendelő felújítása, amelyet 43 millió forintos összköltséggel valósítottak meg.

- Közel tíz éve terveztük már az orvosi rendelő felújítását. Többször adtunk be pályázatot a fejlesztésre, amit legutóbb pozitívan bíráltak el. A megújult épületben helyet kapott a háziorvosi-, a fogorvosi rendelő és a védőnői szolgálat. Az épület felújítása mellett a pályázati támogatás összegéből lehetőség nyílt a szükséges eszközök beszerzésére, a berendezések megvásárlására. Jászboldoghá-

zán komoly feladatként jelent meg a strandfürdő rendbetétele, amelyhez az elmúlt években különböző támogatások segítségével összességében mintegy 30 millió forintot sikerült felhasználni. Sikerült rendbe tenni a kempinget, új szociális épületet hoztak létre, megújult a kerítés, térköves járdákat raktak a létesítményben. Ezzel párhuzamosan a számos felújítást valósíthattak meg az óvoda és az iskola épületeiben. Az iskola épületében a nyílászárók cseréjét hajthatták végre, mintegy 10 millió forint értékben. Az ovi épületének hőszigetelésére pedig nyolcmilliót fordítottak korábban, illetve egyéb pályázatok és lakossági támogatás segítségével több játékot is sikerült beszerezni.

- Az egyik legnagyobb eredménye az elmúlt éveknek, hogy a településre érkező bekötő út, a falun áthaladó közút felújítása megtörténhetett. Érezhetően javult a község megközelíthetősége, megindult a vérkeringés. Pozitív hatást gyakorolt mindez a turizmusra, növekedett strandfürdők látogatottsága – állapította meg Szűcs Lajos. – Ami pedig még inkább fontos Boldogháza jövője szempontjából, hogy egyre több fiatal költözik a településre, főleg a közeli falvakból, de több példa van arra is, hogy idősek költöznek ide, akik nyugodt környezetben szeretnék eltölteni nyugdíjas éveiket. A lakosság számának csökkenése megállni látszik a faluban. Egyrészt a beköltözések miatt, másrészt örömdetes, hogy a gyermekszületések aránya is emelkedett.

A polgármester hozzátette, hogy terveik szerint folytatják az intézmények felújítását, rendbe teszik a tornacsarnokot, a művelődési házat. De fontosnak tartják a ravatalozó felújítását, a temető rendezését is a közeljövőben.

- Benyújtott pályázataink mintegy nyolcvan százalékát pozitívan bírálták el, ugyanakkor ezek közül nem mindent sikerült megvalósítanunk, a saját erőt nem minden esetben tudtuk biztosítani. Az elsődleges szempont mindig az volt, hogy a település stabilitását megőrizzük, amit szerencsére sikerült is megtartanunk az elmúlt években, ráadásul még fejleszteni is tudtunk.

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink figyelmébe ajánljuk, hogy a következő lapszámunkhoz a kéziratokat és a fotókat **2014. december 8-ig** kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.

A beküldött írások változtatásának jogát -terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.

E-mail: faluujsag@jaszboldoghaza.hu

Jászboldogházi SE hírei

A 2013/2014-es bajnoki szezon a 3. helyen zárta csapatunk a megyei II. osztályban. Felkérést kaptunk a megyei I. osztályban való szereplésre, sokáig úgy tűnt sikerül is az osztályváltás, de végül Jászapáti csapata keresztül húzta a számításainkat, mivel visszalépett az NB 3-ból így számunkra maradt a 2. osztály. Már nagyon sokan beleéltük magunkat, hogy közel 20 év után újra megye 1-ben szerepelhet csapatunk, ez rajtunk kívülálló okok miatt megghiúsult kitudja, hogy lesz-e még lehetőségünk rácsapatunk a legjobb korban van utánpótláscsapatunk is vannak még lehet, hogy pár év múlva nem lesznek, hiszen egyre kevesebb gyermek születik...Óriási büszkeség töltötte el játékosainkat a bajnoki bronzérem átvételekor, túlzás nélkül hetekig rólunk írtak az interneten, újságban, hogy milyen bravúrt hajtottunk végre! Rádásként még mi adtuk a gólkirályt is Kisnémet Ferenc személyében! Ezután 1 hónapos szünet következett, majd elkezdődött a felkészülés. 4 hét alatt 5 edzőmeccs és 12 edzés szerepelt a programban, amit a csapat nagy része végig is csinált becsülettel. Magyar Kupa mérkőzéssel indult az új szezon: Jászakisér-Jászboldogháza 0-1 gólszerző: Kisnémet. Úgy tűnt minden folytatódik tovább, tudjuk hozni a tavalyi formánkat. Ezután villámcsapásként ért mindenkit a bajnoki szereplésünk, hirtelen megváltozott minden, egymás után jöttek a vereségek és csak októberre kezdett összeállni a csapat játéka és elkezdtünk kikecmeregni a hullámvölgyből. Megtapasztalhatta mindenki milyen vékony a mezsgye a siker és a kudarc között. Egy sportolót az különbözteti meg a másik sportolótól, hogy milyen a mentalitása. Győztes típus, ha a kudarcoknál se adja fel és addig küzd még újra sikeres lesz, ellenben vesztes típus, ha a vereségeknél feladja, a másikon keresi a hibát nem saját magában. Nagy nehézségek árán, de sikerült rendet tenni a fejekben és elindulni újra felfelé. Szurkolóink is látták, hogy nem adjuk fel és mindent megteszünk a győzelemért! Elkezdtük gyűjtögetni a pontokat és feljebb léptünk a tabellán, szoros a mezőny, 2 győzelem és dobogó közelben vagyunk újra. Felejthetetlen élmény, hogy 100 km-re otthonunktól Tiszaszentimréren, ahol

bajnoki mérkőzést játszottunk hirtelen megjelent a Káposztás, Mizsei, Túróczi, Császi, Rácz család és fergeteges buzdításban részesítették csapatunkat. Ezt mi igyekeztünk meghálálni és 1 gólos hazai vezetés után Bodor Máté okos lövéssel egyenlítettünk majd Vári Attila higgadt lövéssel a győztes gólt is megszereztük. 5 őszi mérkőzésünk van még hátra, ebből 4 hazai pályán, reméljük stabilizáljuk helyünket a középmezőnyben és a tavaszi hadjáratral újra a dobogón leszünk! Szeptemberben újra beindult az utánpótlás programunk, hetente szerepelnek csapatunk az MSZ által szervezett BOZSIK PROGRAMBAN, ez egész évben kitart az U-7-es, U-9-es, U-11-es és U-13-as csapatainknak. Mellettük szerepeltetjük még ifjúsági csapatunkat is.

Hátralévő mérkőzéseink:

Jászboldogháza-Tiszagyenda	11.01. 14. ⁰⁰
Zagyvarékas-Jászboldogháza	11.09. 14. ⁰⁰
Jászboldogháza-Tiszaföldvár	11.15. 13. ⁰⁰
Jászboldogháza-Jászakisér	11.22. 13. ⁰⁰
Jászboldogháza-Tiszaújváros	11.29. 13. ⁰⁰

Lejátszott mérkőzéseink:

Magyar Kupa

Jászakisér-Jászboldogháza 0-1

gólszerző: Kisnémet

Jászboldogháza-Jászárokszállás 0-3

Megyei II. osztály

Tiszaújváros-Jászboldogháza 3-0

Jászboldogháza-Jászsalszentgyörgy 1-3

gólszerző: Muntján

Jászládány-Jászboldogháza 2-1

gólszerző: Pilisy

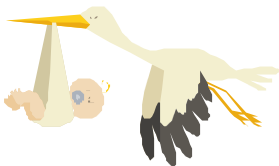
Jászboldogháza-Kunszentmárton 1-1

gólszerző: Bodor

Nagyiván-Jászboldogháza 8-0

Gólyahír

„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény,
csillag, szülők boldogsága.
Szeresetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagyok,
pici kincs, de ember!”

Pap Nimród
2014. október 28.
Szülők:
Terjéki Boglárka
Pap Béla

Házasságkötés:

Bazó Anita - Palya László
2014. szeptember 27.

Búcsúznak

Nagy Andrásné	(1931-2014)
Darók Sándor	(1951-2014)
Pócz Imre	(1946-2014)

Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap:
a vidéki területekbe beruházó Európa

DARÁNYI IGNÁC TERV

Megújult a Római Katolikus Templom épülete Jászboldogházán

A Jászboldogháza Római Katolikus Egyházközség az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a falumegújításra és –fejlesztésre LEADER Helyi Akciócsoportok közreműködésével 2012-től igénybe vehető támogatások felhasználásával „Jászboldogháza Római Katolikus Templom felújítása” címen 15.522.304.-Ft, az Európai Unió és Magyarország által biztosított vissza nem térítendő támogatást nyert.

A Jászboldogháza Római Katolikus Egyházközség 2012. év végén támogatási kérelmet nyújtott be a Jászágó Kistérségi Helyi Község Egyesülethez. A 2013. június 11-én kelt 1553054146 számú támogatási határozat értelmében a megítélt támogatással – mely 100%-os támogatás – Jászboldogházán a templom épületének külső- és belső felújítására került sor. A fejlesztés célja a leromlott, elavult templom épület felújítása, a tartószerkezeti elemek megerősítése, tetőszerkezet cseréje, részleges akadálymentesítése, és belső falfelület megújítása volt a településképp, illetve a kulturális tájkép megőrzésével. Az 1930-as években épült jászboldogházi Szent Család Római Katolikus templom a település központi részén helyezkedik el. A közel 130 hívő befogadására alkalmas templom tető- és födém szerkezete az elmúlt években elhanyagolt állapotba került, műszaki állapota nem felelt meg a mai kor követelményeinek, felújítása már évek óta megfogalmazott települési igény.

A külső kivitelezési munkálatok 2013.09.14-én kezdődtek meg, a belső felújítás befejezésére 2014. július 10-én került sor. A projekt kivitelezői a jászapáti RD-Stílus Építőipari és Szolgáltató Kft valamint a kisgyőri székhelyű Király József képző- és iparművész volt. A templom szentelésére 2014. augusztus 10-én került sor az egri érsek vezetésével.

A projekt keretében a katolikus templom tetőcseréje mellett a mozgásukban korlátozott személyek épületbe való bejutásának biztosítása valamint belső festési munkák is megvalósításra kerültek. A 173 m² templom helyi népi építészeti

értékek, stílusjegyek figyelembevételével került felújításra. A lakók elégedettséggel fogadták a templom külső és belső képének megújítását, különösen a templombelső új stílusú megjelenését. A templom barokk stílusú olykor erőltetett díszítőfestése helyett szecessziós stílusú letisztult, meleg árnyalatú díszítések valósultak meg egyházi témájú szimbólumok és emblémák megfestésével. A szentély boltozatán található Szentháromságot ábrázoló freskó festmény felújítása is megtörtént, valamint az épületben található szobrok is megújultak, megszüpültek, egyedi, letisztult festést kaptak.

A jászboldogházi egyházközség az alapvető hitéleti tevékenységek mellett számos más példaértékű szociális, oktatási és kulturális tevékenységet folytat a településen. Az Egyház aktívan részt vesz a helyi és kistérségi társadalmi életben, a helyi plébános a település kisgyermekei számára hittant oktat, a kis cserkészeknek foglalkozásokat tart, az idősek és elszármazottak számára programokat szervez.

A projekt eredménye, hogy a hitélettel szorosan összefüggő tevékenységek elsajátításához, népszerűsítéséhez kapcsolódó események, programok színterül szolgáló templom biztonságosabb, esztétikusabb és komfortosabb feltételei megteremtődtek. A fejlesztés megvalósulása kiemelt társadalmi, természeti hatással bír, hiszen a templomban szervezett közösségi élet, programok feltételei javulnak. A falu egyik népi építészeti értékkel bíró épülete újult meg, így a településképp javítását is szolgálja a beruházás.

ÍGY KÉSZÜL A KENYÉRLÁNGOS

A Tájház kemencéjében az oda látogató gyerekek és felnőttek legnagyobb örömeire egyre gyakrabban készül, és egyre finomabb változatokban a kenyérlángos. Legutóbb a csíkos emlékhely avatására érkező elszármazott boldogházaiak is megkóstolhatták, és nagy örömmel fogyasztották. Mint korábban a pandúrgulyásról, ennek készítéséről is sokan érdeklődnek. A következőkben közöljük a kenyérlángos receptjét „családi méretekben”.

Hozzávalók:

1 kg liszt
2,5 dkg élesztő
2 teáskanál só
4 teáskanál cukor
3 evőkanál olaj
kb. fél liter langyos víz
kevés tej az élesztő felfuttatásához /langyos víz is jó kis cukorral/

A száraz hozzávalókat tálban összekeverjük, majd hozzáadjuk a felfuttatott élesztőt, az olajat és a langyos vízből annyit, hogy összegyúrva közepes keménységű tésztát kapjunk. Ezután letakarjuk, és meleg helyen kelesztjük. Amikor megkelt, kinyújtjuk. A tepsit is és a tésztát is megkenjük étolajjal, és tetszés szerinti feltétet teszünk rá, majd megsütjük.

Én tejföllel szoktam megkenni, apró sonkakockákkal és aprított hagymakarikákkal megszórni. Ha még tovább akarom fokozni a kulináris élvezetet, akkor reszelt sajtot is szórok rá.

Sok sikert a sütéshez és jó étvágyat!

Augusztus 20-án is nagy sikere volt a kemencében sült lángosnak

Orczi Imréné

Az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program Darányi Ignác Terv- mikrovállalkozások támogatása projekt keretén belül a jászboldogházi Darók és Társa Kft. támogatást nyert egy GEHL SLX kompakt rakodógép beszerzésére és a telephelyén lévő építmény napelemes és akadálymentes és egyéb korszerűsítésére. A pályázat célja az volt, hogy az építőipari cég nagyobb hatékonysággal tudja a jövőben a megszokott kivitelezési és bontási munkáit elvégezni. A program az elszámolási időszakába ért, a kifizetési kérelem benyújtásra került a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalhoz. Infó: ifj. Darók Sándor 06-70-945-9245

Az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program Darányi Ignác Terv- nem mezőgazdasági tevékenységé történő diverzifikálás támogatási projekt keretén belül a Jászboldogházi Mezőgazdasági Fajtakísérleti Bt. támogatást nyert egy JCB 3 CX kotró rakodó gép beszerzésére és a telephelyén lévő szerelőcsarnok napelemes és akadálymentes korszerűsítésére. A pályázat célja volt, hogy a mezőgazdasági tevékenységen kívül a társaság a tevékenységi körét bővítsse. A program az elszámolási időszakába ért, a kifizetési kérelem benyújtásra került a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalhoz.

Brüsszeltől Jászboldogházáig, a vidékfejlesztés útján

Nem mindennapos delegációt fogadott Jászboldogháza 2014.10.09-én. Az Európai Unió projektjei számos kötelezettséggel járnak, többek között az Európai Unió Bizottsága is végezhet ellenőrzést a megvalósított projekteknél. Így történt ez Jászboldogházán a LEADER program keretében elkészült "Strandfürdő kisléptékű infrastrukturális fejlesztése" című pályázat esetében is.

Brüsszelből két vizsgálóbiztos és az MVH (Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal) illetékesei érkeztek az Önkormányzathoz, akiket Pap Béla pályázati referens fogadott.

A települést több ezer projekt közül választották ki véletlenszerűen, aznap még másik 2 pályázóhoz érkeztek az országban összesen. A látogatás célja az volt, hogy nyomon kövessék a teljes beruházás folyamatát, szabályosságát, eredményességét, létjogosultságát, valamint, hogy érvényesülnek-e a kitűzött célok, melyek a jászboldogházi strandfürdő és kempinggel kapcsolatos turisztikai fejlesztéseket támogatják.

A komplett pályázati dokumentáció teljes átvizsgálása után látogatást tett a delegáció a helyi strandfürdőn, ahol elégedetten konstatálták, hogy Jászboldogházán valós vidékfejlesztés zajlik.

A konzultáció során említést tettünk arról, hogy a boldogházi strand nem csupán fürdözési lehetőséget nyújt, hanem kortárs szabadtéri rekreációs kulturális, sport és szabadidős színtér a térségben, ahol táborok, rendezvények, sportesemények, motoros találkozók szerveződnek.

Településfejlesztő Kft. hírek

Jászboldogháza településen a strandfürdő területén a 665/3 HRSZ-on terveztük ezt az újabb kisléptékű fejlesztést. A fürdő infrastrukturális innovációja az egész község közös ügye, ezért több alkalommal valósult már meg beruházás az ágazatok közötti kooperációjával PPP konstrukcióban, ahol a verseny, a civil, és az önkormányzati szektor fogott össze egy cél érdekében. Ez a terület a település tavaszi-nyári-őszi közösségi színtere, amely szabadidős és sport tevékenységnek ad teret.

A strandfürdő területe egy rossz állapotban lévő roszdás drótkerítéssel volt bekerítve, amely több helyen már hiányos volt. A belső közlekedési utak nem voltak megfelelőek. Több ÁNTSZ vizsgálaton jelezték felénk, hogy törekedni kell a szilárd burkolatú járdák telepítésére. A tervezett beruházás tehát a régi kerítés lebontását, új kerítés építését tartalmazta 970 méter hosszán, 400 méter térkő járdaburkolat kialakítását. A beruházás során számos rendezvény van, amely érintett a strandfürdő kapcsán: motoros találkozó, civil szervezetek

napja, hagyományok hétvégéje, strandnyitó falunap, nyári úszó-karate tábor, strandfoci bajnokság stb.

Célunk egy olyan komplexum biztosítása nem csupán a helyi lakosoknak, hanem a térségben élő célcsoport számára is, mely biztosítja a szabadidő hasznos eltöltését minden korosztály számára. Ennek eredményeképpen erősítjük a települési turisztikai szerepét, hozzásegítjük a multiplikátor hatással a térségi gazdasági folyamatok generálását, erősítjük a járszági kötődést, és talán a fiatalok helyben tartását, vagy legalábbis időszakos hazalátogatását a járszágba. Így, egy megfelelő közegben kapcsolódhatnak ki és költhetnek különböző szolgáltatásokra, melyet Jászboldogházán biztosítunk. A program finanszírozására az önkormányzat biztosítja a koordinációt. A pályázat utófinanszírozásos, a kifizetési kérelem benyújtásra került a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal részére. Információ: Polgármesteri Hivatal- Sós Boglárka: 57-460-011.

Jászok Farmja nyári szállás

Jászboldogháza településen a strandfürdőhöz sem túl messzi helyezkedik el az újonnan elkészült falusi nyári magánszálláshely, és a lovas tanya a TSZ mögötti mezőgazdasági övezetben. A fürdő vendéggörének is kihasználásával lehet megfelelő közegben elszállásolni csoportokat, lovas programokat és mezőgazdasággal kapcsolatos ismertető csoportfoglalkozásokat tartani. Jelenleg Matók Gábor tanyasi vendégszállásán kívül nincs szálláshely Jászboldogházán. Egy ilyen turisztikai innováció az egész község közös ügye. Ez a terület a település tavaszi-nyári-őszi közösségi színtere lehet, amely szabadidős és sport tevékenységnek is ad teret.

Célunk egy olyan falusi magánszálláshely biztosítása nem csupán a helyi lakosoknak, hanem a térségben élő más célcsoport számára is, mely biztosítja a szabadidő hasznos eltöltését minden korosztály számára. Ennek eredményeképpen erősítjük a települési turisztikai szerepét, hozzásegítjük a multiplikátor hatással a térségi gazdasági folyamatok generálását, erősítjük a járszági

kötődést, és talán a fiatalok helyben tartását, vagy legalábbis időszakos hazalátogatását a járszágba. Így, egy megfelelő közegben kapcsolódhatnak ki és költhetnek különböző szolgáltatásokra, melyet Jászboldogházán biztosítunk. Fontos szempont a járszági hagyományörző és népi kultúra, a gyökereink ápolása, melyet így jelen pályázat keretein belül a turizmussal vegyítve lehet megvalósítani, hiszen a tavaszi-nyári-őszi időszakban számos rendezvény van a településen. Májusban a motoros találkozó, ahol 3200-3500 vendég fordul meg. Utána következik a hagyományok hétvégéje elnevezésű programsorozat, és természetesen a strandfürdő amely egész nyáron nyitva tart. Sokan keresnek főként ilyenkor, de nem találnak szállást. Terveink szerint Jászboldogháza turizmusát tudjuk a jövőben erősíteni. A pályázat utófinanszírozásos, a kifizetési kérelem benyújtásra került a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal részére. Információ: Pesti Róbert 06 30 261-8446

A Hansgrohe Kft és Vámosi Norbert jóvoltából, A BOLDOGHÁZI GYERMEKEKÉRT ALAPITVÁNYON keresztül, Réka anyagi támogatást vehetett át a Kyokushin Karatében elért eredményeinek további biztosításához.

A bizalmat köszönjük és bízunk benne, hogy további sikereket hoz majd.

Kerekes Antal

Az átadás pillanata

Tápiógyörgye, Táncsics M. út 62.
Tel.: 06-53-383-085
06-20-613-2093
web: www.tapiottravel.hu

TÁPIÓ TŰZÉP

TŰZIFÁJÁT MOST VEGYE MEG!

Bükk hasítva, kályhakészen: 2700 Ft/mázsa

Akác hasítva, kályhakészen 2900 Ft/mázsa

Kalodás fa 23000 Ft/kaloda (1.4m³)

Darabos Magyar diószén 3800 Ft/mázsa

Kínálatunk:

Szürke térkő: 1900,-Ft/m²-től Kerti szegély: 480 Ft/m

Homlokzati hőszigetelő rendszer, világos színű nemes vakolattal számolva : 1700 Ft/m²

Kéménytégla, fedlap és ajtó
Vasanyag, zártszelvény 40x40x2: 3800 Ft
Térháló 10m²: 4500 Ft
Zalukó: 250 Ft
Mészpótló, alapozók. 1L: 2000,-Ft
Szóródó áru (sóder, homok, kavics)
Zsákos anyag (beton, vakolat, padlopon, ragasztók)

Szigetelés (Hungarocell 1-10 cm-ig, szigetelőlemez)
Szegélyek, szalagok, hálók
Faanyagok méretre vágása, gyalulása, pácolása
Kéménytégla: 65 Ft/db
Szeg, csavar 2200 Ft/ doboz
Tetőfóliák, üvegszövet
OSB lapok 6mm-es 3000 Ft/ tábla
Oromszegély, falszegély, vápalemez

Vállalunk sitt szállítást, billenős teherautóval homok és földszállítást.

Kiszállítás Tápiógyörgyén, 7.5 tonnás autóig 1000 Ft/fuvar.

11 tonnás autóval 2000 Ft/ fuvar, daruzási díj, 700 Ft.

Megrendelheti áruját telefonon: 06-53-383-085, ill. 06-20-613-2093

**Személyesen: Táncsics M. út 62. szám alatti telepünkön.
(Tápiószelei úton, közvetlenül a temető előtt.)**

Tök jó nap az ovisoknak

1956-os megemlékezés

1956-os megemlékezés

Civilnap a suliban

Civilnap a suliban

Boldogházi

HÍREK

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők:
Papp Izabella
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly
Felelős kiadó:
Községi Önkormányzat

Készült:
Polgármesteri Hivatal
Jászboldogháza

SZÜCS GRÁNIT

MONOR | Cegléd | Kecskemét | Kerepes

Időpont egyeztetés: 06 30 431 5858

GRÁNIT SÍREMLÉKEK KEDVEZMÉNNYEL!

- ☒ **AKÁR 25% KEDVEZMÉNY A KÉSZLETEN LÉVŐ SÍREMLÉKEKRE**
- ☒ **10% KEDVEZMÉNY AZ EGYEDI SÍREMLÉKEKRE**
- ☒ **RENDELJEN MÉG A VÁRHATÓAN MAGAS ÁREMLÉKESEK ELŐTT**
- ☒ **RÉGI SÍRKÖVÉT INGYEN ELBONTJUK VAGY AJÁNDÉK MÉCSESTARTÓT ADUNK**
- ☒ **MINIMÁLIS ELŐLEG BEFIZETÉSSSEL, 2015. ÉVI KIHELYEZÉSSSEL**

Az akció 2014.12.31-ig tart és más kedvezménnyel nem vonható össze!**www.granitsirko.hu**